

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อายุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ				ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				เอกสาร	ยาเสพติด	กำพร้า	ถูกทอดทิ้งจาก		
15	ด.ช.ชัชนันท์ นวลแก้ว	11	156 ม.1	-	-	-	พ่อแม่	อา	ทุนการศึกษา
16	ด.ญ.เจนจิรา นวลแก้ว	5	156 ม.1	-	-	พ่อแม่	-	ปู่ย่า	ทุนการศึกษา
17	นายอุดม ปาน้อย	16	21ม.1	-	-	พ่อแม่	-	ยาย	ทุนประกอบอาชีพ
18	ด.ช.เมธีพงษ์ รินทร์	9	126 ม.1	-	-	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา
19	ด.ญ.นุชราภรณ์ ศิริปา	12	118 ม.2	-	-	พ่อแม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
20	ด.ญ.รัตติกาล ทวีพรัตน์	16	110 ม.2	✓	-	พ่อแม่	-	ยาย	ทุนประกอบอาชีพ
21	ด.ช.มนัส ทวีพันธ์	11	120 ม.2	✓	-	พ่อแม่	-	ตา	ทุนการศึกษา
22	ด.ช.ภูวดล ทวีพันธ์	8	120 ม.2	✓	-	พ่อแม่	-	ตา	ทุนการศึกษา
23	ด.ช.วัฒนศิริ ผิวราม	9	58ม.2	✓	-	พ่อแม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
24	ด.ญ.สุภารัตน์ วงศ์ดอก	9	129 ม.2	-	-	-	พ่อแม่	แม่	ทุนการศึกษา
25	ด.ญ.กมลวรรณ สุกรักษ์	10	91ม.2	✓	-	พ่อแม่	-	ลุง	ทุนการศึกษา
26	ด.ญ.ทัศณีย์ กำกึง	10	91ม.2	✓	-	พ่อแม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
27	ด.ช.พลวัตร วันดี	10	80ม.2	-	-	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อายุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ				ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				เอกสาร	ยาเสพติด	กำพร้า	ถูกท่องเที่ยจาก		
28	ค.ญ.ฝ้าย ศิริปา	11	122 ม.2	✓	-	-	แม่	พ่อ	ทุนการศึกษา
29	ด.ช.ภูวดล ทุบผล	12	93 ม.2	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
30	ด.ช.ดุ๊ก พิวคำ	10	13 ม.2	✓	-	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา
31	ด.ช.แพรวพรอ อินทรีย์	6	85 ม.2	✓	-	-	แม่	พ่อ	ทุนการศึกษา
32	ด.ช.ประจักษ์ ชินา	10	87 ม.2	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
33	ด.ช.วีรพันธ์ ศิริ ปา	9	80 ม.2	-	✓	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา
34	ด.ช.ประวัติ แซ่ย়	5	- ม.3	-	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
35	ด.ช.ประวรณ แซ่ย়	5	- ม.3	-	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
36	ด.ช.สุกชัย แซ่ย়	8	- ม.3	-	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
37	ด.ญ.หน้ายิพย์ ศรี ใจ	8	- ม.3	-	-	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา
38	ด.ช.จักรกริช วงศ์ญา	10	- ม.3	-	-	พ่อ แม่	-	ลุง	ทุนการศึกษา
39	ด.ญ.นฤมล สำราญ	13	- ม.3	✓	-	พ่อ แม่	-	ป้า	ทุนการศึกษา
40	ด.ญ.อรณี ผิวนวล	9	- ม.3	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	ทุนการศึกษา
41	ด.ญ.นิตยา คงปาน	9	- ม.3	-	✓	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อายุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ					ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				เอดส์	ยาเสพ ติด	กำ พร้า	ถูก ทอตทิ้ งจาก			
42	ด.ช.สัคร กันแสง	12	- ม.3	-	✓	แม่	พ่อ	แม่	เบี้ย sốngเคราะห์	
43	ด.ช.ธรัวัตร บุญทา	5	- ม.3	✓	-	พ่อ	แม่	พ่อ	ทุนประกอบ อาชีพ	
44	ด.ช.แคมท ไชยเมือง	10	- ม.3	-	-	พ่อ	-	พ่อ	ทุนประกอบ อาชีพ	
47	ด.ญ.จิตาภา ปัญญา	4	- ม.3	✓	-	แม่	พ่อ	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ	
48	นายประเสริฐรัตน ทอง	15	- ม.3	-	✓	แม่	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ	
49	ด.ช.บุญรอด ดวงวิไล	13	70ม.3	-	-	-	พ่อ	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ	
50	ด.ญ.เชียงใหม่ เหลມแปลง	14	56 ม.3	-	-	พ่อ แม่	-	ตา ^{ชาย}	ทุนการศึกษา	
51	ด.ญ.เกศรา ขันคำ	6	37 ม.3	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ^{ชาย}	ทุนการศึกษา	
52	ด.ช.จะทอง ใจเหลอ	7	155 ม.3	-	✓	พ่อ แม่	-	ตา ^{ชาย}	ทุนการศึกษา	
53	ด.ญ.นามีกุย ใจเหลอ	12	155 ม.3	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ^{ชาย}	ทุนการศึกษา	
54	ด.ช.จะสอง พะก่า	13	156 ม.3	-	✓	พ่อ แม่	-	ตา ^{ชาย}	ทุนการศึกษา	
55	ด.ช.สมพงษ์ ใจก่า	5	147 ม.3	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ^{ชาย}	ทุนการศึกษา	
56	ด.ช.อนุรักษ์ ใจอ้อ	5	515 ม.3	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ^{ชาย}	ทุนการศึกษา	
57	ด.ช.อาทิตย์ แสนคือ	1	141 ม.3	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ^{ชาย}	ทุนการศึกษา	

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อา ยุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ				ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				เอกสาร	ยาเสพ ติด	กำ พร้า	ถูก ก่อภัย จาก		
58	ด.ช.ธิติพัฒน์ ใจเดือ	1 ม.3	503	✓	-	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
59	ด.ช.ยะสอ แสนหมื่น	12 ม.3	109	✓	-	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
60	ด.ช.จะแกะ จะก่า	13 -	ม.3	-	✓	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
61	ด.ช.ชาวดิ หมะน้อย	10 -	ม.3	-	✓	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
62	ด.ช.ออเตต จะแสง	4 -	ม.3	✓	-	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
63	ด.ช.เหลา จะปุ่	10 -	ม.3	✓	-	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
64	สาวุช จิตา	4 -	ม.3	-	-	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
65	ด.ช.จะโนบ จิตา	7 -	ม.3	✓	-	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
66	ด.ญ.นาอีอ จิตา	5 -	ม.3	✓	-	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
67	ด.ช.ไอล์เพส ลอกหมิน	6 -	ม.3	-	✓	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
68	ด.ช.จินดา จิตา	9 -	ม.3	-	-	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
69	ด.ช.ทศพล นาหนองตุบ	14 ม.3	96	-	✓	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
70	ด.ช.ปียะ ศรีพันธ์	12 ม.3	128	✓	-	-	พ่อ ^{แม่}	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา
71	ด.ช.สุรุษ ช่วยนุญาต	4 ม.3	86	✓	-	พ่อ ^{แม่}	-	ตา ^{ยาย}	ทุนการศึกษา

ที่	ชื่อ – นามสกุล	อายุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ				ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				อดส์	ยาเสพ ติด	กำ พร้า	ถูก ทอตทิ้ งจาก		
72	ด.ช.ศักดิ์สิทธิ์ สุนันต์	4	33 ม.4	-	✓	พ่อ แม่	-	ปู่ย่า	เบี้ย sang เคราะห์
73	ด.ช.วิชาญ เรืองใจ	16	107 ม.4	-	✓	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
74	ด.ช.วุฒิชัย วงศ์เกรา	6	49 ม.4	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	ทุนประกอบ อาชีพ
75	ด.ช.ศักดิ์สิทธิ์ วงศ์สุวรรณ	16	112 ม.4	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนประกอบ อาชีพ
76	ด.ช.ธีรภารณ์ ปัญญาคำ	16	117 ม.4	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
77	ด.ช.อาทิตย์ ใจหลุ่	15	- ม.4	✓	-	-	พ่อ	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
78	ด.ญ.รัชฎา ใจหลุ่	11	- ม.4	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
79	ด.ช.เบญจวัฒน์ นวลบุญ	16	110 ม.4	✓	-	-	พ่อ	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
80	ด.ช.ชน จินารีอง	16	- ม.4	✓	-	พ่อ แม่	-	ปู่ย่า	ทุนประกอบ อาชีพ
81	ด.ช.ภาควุฒิ หวานกาบ	6	11 ม.4	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	เบี้ย sang เคราะห์
82	ด.ช.เอกภพ ศรีธีไกรศร	5	- ม.4	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	ทุนการศึกษา
83	ด.ญ.ภัคจิรา คำปัน	8	- ม.4	-	✓	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	ทุนการศึกษา
84	ด.ช.สหบดิน อินทร	11	52 ม.4	-	-	แม่	-	พ่อ	ทุนประกอบ อาชีพ
85	ด.ช.เอกрин จินารีอง	14	- ม.4	-	-	แม่	-	พ่อ	ทุนประกอบ อาชีพ

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อายุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ				ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				อดส์	ยาเสพ ติด	กำ พร้า	ถูก ทอตทิ ง จาก		
86	ด.ช.อนันต์ บุญปั้น	7	93 ม.5	-	-	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	ทุนการศึกษา
87	ด.ช.ເສກສරර งามเมือง	12	6 ม.5	-	✓	พ่อ แม่	-	ป้า	ทุนการศึกษา
88	ด.ช.เนลิม อินต๊ะ ไอล	10	4 ม.5	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนการศึกษา
89	ด.ญ.สุวินล กีดแก้ว	8	74 ม.5	✓	-	พ่อ แม่	-	ป้า	ทุนการศึกษา
90	ด.ญ.ศิริพร สุภาคำ	6	128 ม.5	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนการศึกษา
91	ด.ญ.วิว ท้าวแก้ว	6	71 ม.5	-	-	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา
92	ด.ช.หนุ่ม มหาယศ	6	126 ม.5	-	-	พ่อ	-	แม่	ทุนการศึกษา
93	ด.ช.ฤทธิเกียรติ คงขัน	5	8 ม.5	-	✓	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	ทุนประกอบ อาชีพ
94	ด.ช.กิติ โสภา	7	22 ม.5	-	-	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
95	นายหนุ่ม โสภา	15	22 ม.5	-	✓	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
96	ด.ช.เทิดเกียรติ แสน ⁺ โนราณ	12	129 ม.5	-	-	พ่อ	-	แม่	ทุนการศึกษา
97	ด.ญ.นุชรีย์ คำเปียง	5	13 ม.6	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา	เบี้ยลงทะเบียน
98	ด.ช.นัฐพงษ์ งามเมือง	12	12 ม.6	✓	-	-	พ่อ แม่	ตา ยาย	ทุนการศึกษา
99	ด.ช.นุรักษ์ ใจสม	12	9 ม.6	-	✓	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	ทุนการศึกษา

ที่	ชื่อ – นามสกุล	อายุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ				ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				อดส์	ยาเสพ ติด	กำ พร้า	ถูก ท่องทิ้ง จาก		
100	ด.ช.ธนกร ยวงศ์คำ	2	30 ม.6	✓	-	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	เบี้ย sang เคราะห์
101	ด.ช.ภูวดล คุณชนะ	6	23 ม.6	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนการศึกษา
102	ด.ญ.รุ่งธิวา สุริยะ	11	- ม.6	-	✓	-	แม่	พ่อ	ทุนการศึกษา
103	ด.ญ.กลอยใจ เลิศวริน	15	11 ม.7	-	-	พ่อ แม่	-	ปู่ย่า	ทุนการศึกษา
104	ด.ญ.อมรรัตน์ บังคมเดช	10	3 ม.7	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนการศึกษา
105	ด.ญ.นฤมล โปปชิ	10	9 ม.7	-	-	พ่อ แม่	-	น้า	ทุนการศึกษา
106	ด.ญ.ปืนฤทธิ์ สมพันธ์	8	23 ม.8	-	-	พ่อ แม่	-	ตา	ทุนการศึกษา
107	นางสาวอาชิรา ใจแปง	15	36 ม.8	-	-	พ่อ	-	ยาย	ทุนประกอบ อาชีพ
108	ด.ญ.อัจฉรา เชาว์ไว	16	103 ม.8	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
109	ด.ญ.สุชาดา บุญมา	4	21 ม.8	-	-	แม่	-	พ่อ	เบี้ย sang เคราะห์
110	ด.ช.ศักดิ์ณรงค์ พริมจันทร์	6	59 ม.8	-	✓	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา
111	ด.ญ.บุณยนุช งามเมือง	7	27 ม.8	✓	-	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา
112	ด.ช.จงกร ภูมิเพ็ง	6	2 ม.8	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
113	น.ส.รجنा คำไห้ว	15	81 ม.8	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อา ยุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ				ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				เอกสาร	ยาเสพ ติด	กำ พร้า	ถูก กอดกิ๊ ง จำก		
114	นายอเนก คำไหว	15	81 ม.8	-	✓	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
115	นายอานันท์ คำไหว	15	81 ม.8	-	✓	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
116	ด.ญ.แพรวนภา สินไชย	11	71 ม.8	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
117	ด.ญ.แท้วตา จึง	10	2 ม.8	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
118	ด.ญ.กานุจนา มหาโยศ	11	20 ม.8	✓	-	-	พ่อ	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
119	น.ส.รجنा คุณชนะ	15	74 ม.8	-	-	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
120	ด.ช.อนันต์ วิรามาตร	8	74 ม.8	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนการศึกษา
121	ด.ญ.กั่งกายน สันแก้ว	5	21 ม.8	✓	-	แม่	-	พ่อ	ทุนประกอบ อาชีพ
122	ด.ช.มงคล บุญปั้น	14	44 ม.9	-	✓	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
123	ด.ญ.ศศิธร แสนคำ	5	16 ม.9	✓	-	พ่อ แม่	-	ปู่ย่า	เบี้ย sang เคราะห์
124	ด.ช.ภาคภูมิ สัมพันธ์	13	22 ม.9	-	-	พ่อ แม่	-	น้า	ทุนการศึกษา
125	ด.ญ.ชลดา มนีรัพวรรณ	6	81 ม.9	✓	-	-	แม่	พ่อ	เบี้ย sang เคราะห์
126	ด.ญ.อรสุดา กันชา	8	71 ม.9	-	-	พ่อ แม่	-	ตา	ทุนการศึกษา

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อา ยุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ				ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				เอดส์	ยาเสพ ติด	กำ พร้า	ถูก ก่อเหตุ จาก		
127	ค.ญ.ศิรากา ใจแวน	3	4 ม.9	✓	-	แม่	-	พ่อ	เบี้ยสังเคราะห์
128	ค.ญ.วรรณा สีมา	12	11 ม.9	-	-	-	แม่	พ่อ	ทุนการศึกษา
129	ค.ญ.ธัญชนก ดวงทอง	4	40 ม.9	-	✓	-	พ่อ	แม่	เบี้ยสังเคราะห์
130	ค.ญ.สุภาพร งามเมือง	2	53 ม.9	✓	-	-	พ่อ	แม่	เบี้ยสังเคราะห์
131	ค.ญ.ศรินันท์ แสงแก้ว	13	55 ม.9	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบอาชีพ
132	คญ.รัตติกาล ขันคำ	9	67 ม.9	-	-	พ่อ แม่	-	ตา ยาย	ทุนประกอบอาชีพ
133	ดช.ประพัฒน์ ชัยหมื่นยอง	13	68 ม.9	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบอาชีพ
134	ด.ช.เอกชัย ใจแตะ	2	118 ม.10	✓	-	พ่อ แม่	-	อา	ทุนการศึกษา
135	น.ส.คลายacob สวรรค์	15	139 ม.10	✓	-	พ่อ แม่	-	ปู่ย่า	ทุนการศึกษา
136	ค.ญ.อี้ไปหล่า แตกุ†	8	116 ม.10	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนประกอบอาชีพ
137	นายชอแต ปอคอแก้ว	16	64 ม.10	-	✓	พ่อ	-	แม่	ทุนการศึกษา
138	ค.ญ.มาลี ใจลอง	11	35 ม.10	-	✓	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
139	นายยุทธา แตกุ†	17	116 ม.10	-	✓	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนประกอบอาชีพ

ที่	ชื่อ - นามสกุล	อายุ	ที่อยู่	ปัญหาที่พบ				ผู้ดูแล	ความต้องการ การช่วยเหลือ
				อดส์	ยาเสพ ติด	กำ พร้า	ถูก ทอตทิ งจาก		
140	ด.ช.ทวีโรจน์ ปอแสนนใจ	8	21 ม.10	-	-	พ่อ แม่	-	ตา	ทุนการศึกษา
141	นายวิชัย ปอพอง	15	47 ม.10	-	✓	พ่อ แม่	-	อา	ทุนการศึกษา
142	ด.ช.นอดา ป้อม	11	87 ม.10	✓	-	พ่อ แม่	-	ปู่ย่า	ทุนการศึกษา
143	ด.ช.สุรศักดิ์ ยะแಡ	2	58 ม.10	✓	-	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา
144	ด.ช.จะที ปะกิ่ว	14	79 ม.10	-	✓	พ่อ แม่	-	พี่	ทุนการศึกษา
145	ด.ญ.บามีกวย ปะกิ่ว	43	7 ม.10	✓	-	พ่อ แม่	-	พี่	ทุนประกอบ อาชีพ
146	ด.ญ.พัชรี ยะเสื้อ	2	116 ม.10	-	-	-	พ่อ	แม่	ทุนการศึกษา
147	ด.ญ.นำมีแสง แต๊ก	13	83 ม.10	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
148	ด.ญ.ชุตima คนสวารค์	10	83 ม.10	✓	-	พ่อ	-	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
149	ด.ญ.บุณกร คนสวารค์	5	31 ม.10	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	ทุนการศึกษา
150	ด.ช.มานพ ยะแตะ	6	18 ม.10	✓	-	พ่อ แม่	-	ยาย	เบี้ย sốngเคราะห์
151	ด.ญ.สุนารี ยะแตะ	11	18 ม.10	✓	-	-	พ่อ	แม่	ทุนประกอบ อาชีพ
152	ด.ญ.สุนินทา ยะแตะ	13	18 ม.10	✓	-	พ่อ		แม่	ทุนประกอบ อาชีพ

3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่ได้รับผลกระทบ เหตุปัจจัยของปัญหา และความต้องการ รวมถึง ความจำเป็นขั้นพื้นฐานในการจัดสวัสดิการเด็ก

จากการสำรวจข้อมูลของทีมวิจัย ทั้งนักวิจัย ผู้นำชุมชน และนักวิจัยชุมชนร่วม อนึ่ง ข้อมูลที่ได้ถึงจะเป็นข้อมูลที่ได้มารอยaltyจากการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถามในการบันทึก ข้อมูลที่ได้ประกอบด้วยเด็กและเยาวชน 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มปัญหาเด็กกำพร้า โดยปัญหาเกิดจาก พ่อหรือแม่ และทั้งพ่อและแม่ ติดเชื้อ เอดส์ แล้วเสียชีวิต (ได้รับเชื้อโดยมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย และใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน ส่วนมาก 80 % ผู้ชายคือสามีจะนำเชื้อมาสู่ภรรยา) จึงทำให้เด็กและเยาวชนในครอบครัว กำพร้า ซึ่งสามารถ จำแนกได้ 3 ประเภท คือ กำพร้าพ่อ, กำพร้าแม่ และกำพร้าทั้งพ่อและแม่ โดยปัจจัยที่มาของปัญหา ที่เกิดกับเด็ก ส่วนมากจะพบในอายุเด็กระหว่าง 3 ปี – 15 ปี บางกรณีครอบครัวอย่าร้าง แล้วภาระ ตกอยู่กับแม่ และตาตาย ทำให้ผู้เป็นแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ต่างจังหวัด โดยไปทำงานที่ เสี่ยงต่อการได้รับเชื้อแล้วสุดท้ายก็ได้รับเชื้อและเสียชีวิต ซึ่งจากสาเหตุเกี่ยวกับกรณีนี้ พบมากที่สุด กลุ่มปัญหา หย่าร้าง

กลุ่มที่ 2 กลุ่มปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากครอบครัวหย่าร้าง (ลูกทอดทิ้ง) ได้มีการ จำแนกการที่เด็กถูกทอดทิ้ง 4 กรณี คือ

1. เด็กที่พ่อแม่หย่าร้าง แล้วได้อาศัยอยู่กับ พ่อ หรือแม่คนใดคนหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เด็กขาด บุคคลใดบุคคลหนึ่งในการดูแล ทั้งที่ทั้งพ่อและแม่ต่างก็มีชีวิตอยู่ทั้งคู่ แต่ได้ไปมี ครอบครัวใหม่

2. เด็กที่พ่อแม่หย่าร้างกันแล้วอาศัยกับ ปู่ ย่า ตา ยาย โดยไม่มีพ่อแม่อยู่แล้วต่างคนต่าง ทึ้งให้เด็กอยู่กับญาติผู้ใหญ่ ให้ค่อยเลี้ยงดู ซึ่งพ่อหรือแม่บางคนยังส่งเงินให้ปู่ ย่า ตา หรือ ยาย ใช้จ่ายในการดูแล แต่บางรายไม่ส่งเลย และไม่สนใจที่จะมาดูแลเลย (โดยที่บางรายพ่อ แม่ยังมีชีวิตทั้งคู่ บางรายพ่อหรือแม่ได้เสียชีวิตไปแล้ว บางรายไม่ทราบข่าวของทั้งพ่อ และแม่เลย)

3. ผลกระทบจากโรคเอดส์ กรณีที่พับเชื้อใน พ่อ หรือแม่ แล้วทำให้ต้องเกิดการหย่าร้าง เพราฯ

ความเข้าใจเรื่องการดูแลสุขภาพระหว่างติดเชื้อ ประกอบกับบางกรณี

- พ่อไปมีเมียใหม่ → เอดส์, ยาเสพติด → เสียชีวิต

- แม่ไปมีสามีใหม่ → เอดส์, ยาเสพติด → เสียชีวิต

4. เด็กที่พ่อแม่หย่าร้างกันแล้วอาศัยกับญาติ พี่ ป้า น้า ลุง โดยไม่มีพ่อแม่อยู่แล้วต่างคน ต่างทึ้งให้เด็กอยู่กับญาติผู้ใหญ่ ให้ค่อยเลี้ยงดู ซึ่งพ่อหรือแม่บางคนยังส่งเงินให้ปู่ ย่า ตา หรือ ยาย ใช้จ่ายในการดูแล แต่บางรายไม่ส่งเลย และไม่สนใจที่จะมาดูแลเลย

(โดยที่บางรายพ่อแม่ยังมีชีวิตทั้งคู่ บางรายพ่อหรือแม่ได้เสียชีวิตไปแล้ว บางรายไม่ทราบข่าวคราวของทั้งพ่อและแม่เลย)

กลุ่มที่ 3 กลุ่มปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากยาเสพติด สามารถจำแนกได้ 3 กรณีปัญหาคือ

1. ความเข้าใจการในการดูแล เอาใจใส่เด็กและเยาวชน ที่ลูกต้องของผู้ปกครอง เช่น วัยรุ่น การให้คำปรึกษา การสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ การเลี้ยงดูที่เหมาะสม การตามใจเด็กและเยาวชนที่เกินความถูกต้อง

2. เด็กได้รับผลกระทบโดยตรง คือ ได้รับสารเสพและติดสารเสพติดโดยตรง สาเหตุ คือ ติดสารเสพติด เพราะเพื่อนชักชวน และมีปัญหาในครอบครัว ขาดความรักความเอาใจใส่ และความรุนแรงของการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่

3. เด็กที่ได้รับผลกระทบทางอ้อม คือ ผู้ปกครองของเด็ก คือพ่อหรือแม่, ทั้งพ่อและแม่หรือญาติผู้ปกครองที่ตนเองอาศัยอยู่ ได้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ทำให้ได้รับผล คือ ติดสารเสพติดเอง หรือถูกจับเข้าคุกรับโทษจำคุก เป็นต้น จึงทำให้เกิดผลตามมาคือ เด็กขาดผู้ปกครองในการดูแล ดังกล่าวโดยเฉพาะกรณีที่ 2 จะพบมากกว่าในกรณีแรก

จากสถานการณ์ด้านปัญหาเด็กและเยาวชนที่มีอยู่ในชุมชนถึง 152 ราย ที่แต่ละคนจะมีปัญหาทางด้านร่างกายและจิตใจ สังคมที่แตกต่างกัน หากจะวิเคราะห์ประเมินลงลึกไปถึงเหตุปัจจัยของปัญหานั้น จะเป็นเหตุที่มีความเชื่อมโยงจากหลายๆ สาเหตุด้วยกันแล้วแต่จะอยู่ในกรณีใด ซึ่งสิ่งที่ทำให้เกิดนั้นมีประเด็นหลักๆ ที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทางด้านความรู้เท่าไม่ถึงกัน การได้รับการศึกษาข้อมูลข่าวสาร ความรู้ทางการศึกษา และพฤติกรรมส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจและรายได้ การแต่งงานเริ่วเกินไปจึงไม่ได้ศึกษานิสัยใจคอซึ่งกันและกัน ขาดการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และร่วมไปถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆ นั้นขาดการติดตามประเมินผล แก้ปัญหาไม่ตรงจุด

ทางที่มีวิจัยจึงได้ดำเนินการวิเคราะห์แต่ละปัญหาเพื่อมาประกอบในการพิจารณา พร้อมหาต้นสายปลายเหตุของปัญหาดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเพื่อนำมาวางแผนแนวทาง แผนงานการแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้น ซึ่งมีข้อสรุปร่วมกันว่า การที่จะแก้ไขปัญหาในลักษณะเดียวกัน หรือพร้อมกันด้วยกระบวนการเดียวกันนั้น ความเหมาะสมและคุณภาพจะไม่ทั่วถึงและไม่ตรงจุด เพราะแต่ละปัญหาต่างที่มาและคนละประเด็น เช่น จะแก้ไขปัญหาเด็กกำพร้าที่อยู่ในครอบครัวยากจนในลักษณะเบี้ยยังชีพ แต่ตรงกันข้าม เด็กอีกกลุ่มนหนึ่งคือ ครอบครัวหย่าร้าง มีฐานะดีแต่สภาพจิตใจย่ำแย่ หรือเด็กที่ได้รับผลกระทบจากยาเสพติด เป็นต้น

โดยจากที่ผ่านมา กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็ก ยังคาดหวังว่าแนวทางการช่วยเหลือเด็กทั้ง 3 กลุ่มปัญหา อาจจะแก้ไขโดยที่จ่ายเป็นค่าเงินหรือเบี้ยสงเคราะห์ แต่เมื่อถูกกับ

กลุ่มเด็ก เปรียบเทียบวัฒนิភิภาวะของเด็ก ปัจจัยด้านค่าเงินมีบ้างแต่ เมื่อเทียบกับความที่จะมีพร้อมหน้าด้วยครอบครัวหรืออำนวยความสะดวกจากพ่อแม่ล้วนจะเป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบในการช่วยเหลือเด็กและเยาวชน ดังกล่าว

จากนี้ทีมวิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มีการวิเคราะห์และจัดระบบ มาจัดเรทีเพื่อแยกเปลี่ยนเรียนรู้ สภาพปัจจุหา ประเมินสถานการณ์ร่วมกัน ร่วมกันระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบในการทดลอง จัดสวัสดิการ ออกแบบในรูปแบบกิจกรรมทางต่างๆ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการแต่ละหมู่บ้านเข้ามาร่วมดำเนินการ โดยมอบหมายให้คณะกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบในการติดตามประเมินผลการปรับปรุงการทดลองทำกิจกรรม ที่ทุกคนได้ร่วมกันกำหนด จากการดำเนินการจัดเรทีชาวบ้าน เพื่อให้แต่ละฝ่ายได้มีส่วนรับรู้แล้วจึงได้กำหนดกิจกรรมขึ้น โดยกิจกรรมที่ 1คือ การจัดกีฬาสี ส้มพันธ์ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ ใกล้ชิดระหว่าง เด็ก ผู้ปกครอง อบต. องค์กรชุมชน ประชาชน ในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การจัดเรทีเสริมทักษะด้านอาชีพให้กับเยาวชน และ ผู้ปกครอง การสร้างความเข้าใจกับกลุ่มเสี่ยง และนอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่นักเรียนจากแผนการดำเนินงานคือ การจัดกองทุนผ้าป่าเพื่อนช่วยเพื่อนไปช่วยหนุนเสริมกองทุนที่มีอยู่เดิม เพื่อให้การกระจายด้านการสนับสนุนทุนมีได้อย่างทั่วถึง โดยทางทีมวิจัยได้นำแผนการดำเนินงานตาม กิจกรรมเหล่านี้ไปทดลองดำเนินการ (รายละเอียดการทดลองอยู่ในบทที่ 7)

บทที่ 4

ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพขององค์กรชุมชน อบต. ในการจัดสวัสดิการเด็ก

4.1 แนวคิดในการจัดสวัสดิการโดยองค์กรชุมชน

แนวคิดในการดำเนินงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน แต่เดิมที่แนวคิดที่จะจัดการกับปัญหานั้น น้อย เพราะความสนใจของคนในตำบล ผู้นำ หน่วยงาน หรือองค์กรชุมชนต่างๆ อาทิ กลุ่มสตรี ผู้สูงอายุ หรือกลุ่มอื่นๆ ยังให้ความสนใจน้อย เพราะมองเป็นเรื่องที่ไกลต้นเอง โดยเฉพาะบุคคลที่ไม่ได้รับรับผลกระทบจากปัญหา หรือเรียนรู้กับปัญหาจริงๆ แต่มารายละเอียด เนื่องด้วยสภาพปัญหานั้นที่เริ่มมากขึ้น พร้อมๆ กับการถูกกระทบต้นด้วยนโยบาย และหน่วยงานที่จะเป็นผู้สนับสนุนข้อมูล แนวทาง และสหันปัญหา สู่ชุมชนให้คนในหมู่บ้านดำเนิน ในการพัฒนาหมู่บ้านหลวง ได้ทราบถึงข้อมูล โดยชุมชนที่ครอบคลุมและเป็นที่น่าสนใจ คือ “เออดส์” แนวคิดเรื่องการจัดสวัสดิการ เริ่มจากสภาพปัญหาที่คล้ายๆ กัน เกิดขึ้นในพื้นที่ที่เหมือนกัน สามารถผลกระทบไปกับทุกคน และอาจจะเกิดได้เช่นกัน จากปัญหาโรคเออดส์ เป็นประเด็นที่ซักจุ่นและโน้มน้าวทุกคน ทุกหน่วยงาน และเกี่ยวข้อง มาร่วมกันมองถึงปัญหา เกี่ยวกับผลกระทบกับกลุ่ม ไดมากที่สุด และวิธีการที่จะป้องกันที่จะเกิดปัญหาตามมา และแก้ไขป้องกันที่เกิดไปแล้วนั้น

เด็กที่ได้รับผลกระทบจากเออดส์ เป็นจุดนวนหนึ่งที่น้ำไปสู่การแก้ไข โดยมองว่า เด็กที่กระทบจากปัญหาเออดส์ มีหลายกรณี อาทิ เด็กที่พ่อแม่ได้รับเชื้อออดส์, พ่อแม่เด็กตายด้วยโรคเออดส์, เด็กได้รับเชื้อถ่ายทอดมาจากแม่ติดเชื้อออดส์ จนนำไปสู่ปัญหาที่ตามมาคือ เด็กกำพร้าเออดส์, เด็กที่ติดเชื้อออดส์, ครอบครัวเด็กถูกกีดกันจากสังคม โดยปริยาย เพราะความไม่เข้าใจถึงปัญหาการติดต่อและความรุนแรงของเชื้อออดส์อย่างแท้จริงของคนชุมชน

จากการณ์ปัญหาดังกล่าว เป็นจุดเริ่มต้นของการทำงานขององค์กรชุมชนตำบลบ้านหลวง โดยเฉพาะฝ่ายปกครองห้องที่ คือ ผู้ใหญ่บ้าน, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน รวมไปถึงกลุ่มต่างๆ ในตำบล ที่เริ่มได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว เพราะต้องรับทราบปัญหาผ่านกระบวนการช่วยเหลือทั้ง ประสานงาน, ช่วยเหลือโดยตรง และขอให้แก้ไข ซึ่งแต่ละปีแต่ละช่วงระยะเวลาเริ่มทวีความรุนแรงขึ้น เมื่อเทียบกับความช่วยเหลือแล้วจะไม่เพียงพอต่อการช่วยเหลือ โดยเฉพาะการช่วยเหลือเชิงสังเคราะห์ที่จะเน้นกับการที่เมื่อเกิดปัญหาแล้ว

ดังนั้นจึงเป็นแนวคิดเริ่มต้นที่จะต้องร่วมกันในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยเฉพาะผู้นำ และชาวบ้าน ระบบเครือญาติในชุมชน ที่จะมาป้องกัน แก้ไข และช่วยเหลือกับเด็กและเยาวชนที่ได้รับผลกระทบ พร้อมกับการสร้างการเรียนรู้กับสภาพปัญหา การทำงานภาคีกับผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน ด้วย

จากที่กล่าวมาเป็นน้อยหนึ่งของรัฐบาลที่เน้นให้มีการกระจายอำนาจและให้มีการจัดตั้งอบต.ที่มีบทบาทโดยตรงต่อการปกครองท้องถิ่น ดังนั้น อบต. ควรเข้ามามีส่วนร่วมในงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่อย่างจริงจัง

ในการพัฒนาโครงการฯได้มีการสรุปปัญหาดังนี้

การวิเคราะห์ปัญหา

“สาเหตุของปัญหาเด็กที่อยู่ในภาวะยากลำบากเป็นพิเศษ (เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง เด็กด้อยโอกาส) ในพื้นที่เป้าหมายของโครงการมาจากปัญหาความยากจน การขาดความรู้ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกัน ของครอบครัว และ การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมถึงครอบครัวของเด็กที่ด้อยโอกาส ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากข้อจำกัดในเรื่อง ความสามารถ ทักษะทางด้านเทคนิค และงบประมาณ ในการวางแผนและการจัดการขององค์กรท้องถิ่น รวมถึงหน่วยงาน ในพื้นที่ทั้งภาครัฐ และเอกชนในการเกือบหนุนร่วมกันเป็นประการสำคัญ สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือ การขาดการประสานงานและการวางแผนร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระดับหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอ ”

กระบวนการวิเคราะห์ปัญหาและการวิเคราะห์วัตถุประสงค์

คณะกรรมการวิจัย ผู้ออกแบบ โครงการฯได้มีการวิเคราะห์ทางเลือกของปัญหา 2 แนวทาง และได้ตั้งหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด หลักเกณฑ์ดังกล่าวครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้ คือ :

- ก่อให้เกิดการใช้ศักยภาพขององค์กร/สถาบันมากที่สุด และเกิดผลในระยะยาว
- สนับสนุนกระบวนการ การกระจายอำนาจของรัฐ
- สร้างความเป็นเจ้าของโครงการ โดยชุมชน อบต. และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการทำงาน เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่
- สร้างผลลัพธ์และผลกระทบในระดับต่างๆ
- เพื่อสร้างรูปแบบในการวางแผนงานพัฒนาเด็กและเยาวชนร่วมกันที่สามารถนำไปปรับใช้ในที่ อื่นๆ
- สนับสนุนวิธีการดำเนินงานแบบองค์รวมในการพัฒนางานด้านคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน โดยให้มี ส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วมในทุกระดับ
- เพิ่มจีดความสามารถของกลุ่มเป้าหมายในการใช้ศักยภาพตนเอง และศิทธิมนุษยชนที่ตนเองควร พึงได้รับจากสังคม
- เพิ่มจีดความสามารถขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในการประสานและเข้าถึงปัญหาต่างๆ ในชุมชน เพื่อองค์กรชุมชน ในบทบาทผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการบูรณาการดำเนินงาน

โครงการวิจัยการหารูปแบบในการแก้ไขปัญหาที่เกิดกับเด็กและเยาวชน ในพื้นที่ โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพของ อบต. , องค์กรชุมชน ต่างๆในตำบล เข้ามาร่วมกันในการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยคาดหวังว่า โครงการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นตัวอย่างในการดำเนินงานการพัฒนาด้านเด็กและเยาวชนร่วมกัน ที่นำไปใช้ในพื้นที่อื่นๆที่มีปัญหาที่ยากับเด็กและเยาวชน ในเรื่องการดำเนินงานส่งเสริมพัฒนา ช่วยเหลือ และเกื้อกูลเด็กในสังคม

4.2 ศักยภาพชุมชนด้านประเพณีวัฒนธรรมในการจัดสวัสดิการเด็ก

ด้านประเพณีวัฒนธรรม มองถึงองค์ความรู้สามารถที่จะเป็นแนวทางกระบวนการหนึ่งที่สามารถจะมาดึงเอาวิธีการแก้ไข ป้องกันกับสภาพปัญหาที่เกิดกับเด็กได้ แต่เมื่อลึกลงไปแล้ว ไม่สามารถที่จะทำได้จริง เนื่องด้วยสถานการณ์ชุมชน ค่านิยม สังคมนิยม ที่เน้นในการยึดถือความเป็นสมัยใหม่ เลียนแบบ สนใจแต่ตนเอง เชิดชูในสิ่งที่ไม่ซึ่งยืน เมื่อเทียบกับองค์เด็กแล้ว ปัญหาที่เห็นได้ชัด คือ การเลิกร้างของครอบครัวใดๆ ก็ตามจะเลิกกันมาก หากมองลึกที่ต้องร่วมกันเลี้ยง ดูแล และรักษาทั้งจิตใจเป็นสำคัญ คือ กลัวที่ลูกจะรู้ว่าครอบครัวมีปัญหา , อาศัยเพื่อนบ้าน, กลัวลูกนีปนด้อย แต่เมื่อลึกลงไปแล้ว ไม่สามารถแก้ไขได้คือ ปูย่า ตายาย สามารถดูแลได้ เพราะค่าครองชีพไม่สูง เหมือนปัจจุบัน และสังคมก่ากุหลาบจะขอบอยู่กับปูย่า ตายาย มากกว่าแม่พ่อ

แต่ปัจจุบัน สังคมเปลี่ยนไป ทั้งค่านิยมในวัตถุ และการเปลี่ยนตามสภาพของจิตใจ วัฒนธรรม เก่าๆที่เห็น ไม่ว่า เด็กวัด จะเห็นว่า ปัจจุบัน เด็กวัด หรือภาษาหนี “ นะโยม ” คือ เด็กที่ด้อยโอกาส ไม่มีโอกาสที่จะเล่าเรียนด้วยตนเองได้ต้องเรียนหนังสือกับพระที่วัด , เด็กที่ฟ่อแม่เสียชีวิตกำพร้าฟ่อแม่, หรือเด็กที่ลูกทอดทิ้ง จะเห็นว่าปัจจุบันมีน้อยมาก ไม่ใช่ว่าปัญหาเด็กและเยาวชนหมดไปแต่ด้วย ผู้คน เริ่มห่างจากวัด หรือคิดว่าวัดเป็นที่พึงแค่ทำบุญ ส่งถวายทานอาหารแก่ผู้ล่วงลับ , จัดงานประเพณี หรือที่พักผ่อน ประกอบกับจะเห็นว่า สถานการณ์ปัญหาที่เกิดกับเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน ได้รับปัญหาจาก ผู้บังเกิดเกล้า หรือญาติมิตร หรือไม่บุคคลที่เด็กคิดว่าไว้ใจได้ที่สุด กลับเป็นผู้สร้างปัญหาให้กับเด็กเอง ตลอด จะเห็นได้จากตามหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น ข่าวพ่อขึ้นเงินลูกบ้าง , พี่น้า ลุง ยิ่งระยะหลังๆเป็นปู เป็นตา มากขึ้น โดยมากจะทำมาเป็นลายๆ ไม่ใช่ว่า หน้ามีเด็กดังแค่รึส่องครั้ง

จากปัญหาที่บ่อยกามา ในพื้นที่ตำบลบ้านหลวง จากที่ดำเนินงานงานวิจัยที่ผ่านมา มองวิเคราะห์กันว่า การที่จะนำวัฒนธรรมชุมชนมาใช้ในการป้องกัน ดูแล ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนนั้น ใช้ได้ในบางกรณี แต่ต้องมีการทำงานควบคู่ไปกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะงานกิจกรรมที่สามารถสร้างคุณค่าทางจิตใจของคนมากขึ้น แต่ถ้าจะให้ใช้วิธีการ ดังกิจกรรมทดลอง คือ การนำเด็กมาเข้าค่าย คุณธรรม หรือมาอบรมเรื่องจริยธรรม ต่างๆนั้น คุณภาพการได้ผลก็ได้ในระดับหนึ่ง แต่ถ้าจะให้ได้ผลมากขึ้น ต้องทำงานความคุ้มกันการสร้างศักยภาพในการเรียนรู้ร่วมกันในปัญหา ทั้งผู้ปกครองเด็ก กลุ่ม

บุคคลทั่วไปในตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมองเรื่องสถานการณ์ความเป็นจริงเป็นสำคัญ สามารถนำมารับประยุกต์ใช้กับสภาพการณ์จริงได้ ส่วนด้านประเพณีวัฒนธรรมชุมชนจะค่อยซึมซับในแต่ละกิจกรรม ซึ่งต้องใช้เวลาพอสมควร

แต่อย่างไรก็ดี วัฒนธรรมประเพณีที่ดึงมาของชุมชนบ้านหลวงยังคงมีอยู่ โดยเฉพาะประเพณีรดน้ำดำหัวคนผู้ชายแก่ ประเพณีตามกิจกรรม ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประเพณีที่บ่งบอกถึง ความสัมพันธ์ การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และสิ่งสำคัญคือการนำวัฒนธรรมเหล่านี้นำกลับมาประยุกต์ใช้ควบคู่กับการจัดสวัสดิการได้

4.3 ศักยภาพองค์กรชุมชนในการจัดสวัสดิการเด็ก

“องค์กรชุมชน” ในความหมายวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มต่างๆ ที่รวมตัวกัน ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป โดยมี เป้าหมาย และแนวทางในการสร้างสรรค์กลุ่มตนเองให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร/กลุ่มตนเอง ตำแหน่งบ้านหลวง กลุ่มองค์กรชุมชน จากข้อมูล มีประมาณ 4-5 กลุ่ม ที่มีบทบาทในการดำเนินงาน ของกลุ่ม โดยมีเป้าหมายที่ต่างกันไป เช่น

1. กลุ่มสตรีแม่บ้าน ประกอบด้วย สตรีแม่บ้านที่ได้แต่งงานแล้ว หรือผ่านการมีครอบครัวมาแล้ว รวบรวมกลุ่มกันเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ช่วยงานชุมชนส่วนรวมในด้านที่สามารถช่วยได้, การฝึกอบรมเงินกู้มสตรี, และการต้อนรับแขกต่างบ้านในงานประเพณีของชุมชนจัดขึ้น

2. กลุ่มผู้สูงอายุ ประกอบด้วย บุคคลที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป นาร่วมกันในการทำกิจกรรม เช่น ช่วยงานวัดพระ คือ นุ่งขาวห่มขาว, ทำบุญตักบาตร, ประชุมพบปะปรึกษาเป็นระยะเดือน, กิจกรรมด้านอาชีพผู้สูงอายุ รวมไปถึงการคัดกรองกันเองของกลุ่มในการรับเบี้ยส่งเคราะห์จากหน่วยงานทั้งรัฐและเอกชน

3. กลุ่มอาชีพ ประกอบด้วย กลุ่มเกษตรทำไร่, กลุ่มชาวนา, กลุ่มผู้ใช้น้ำ, กลุ่มเพาะเห็ด, กลุ่มจักสาน ซึ่งแต่ละกลุ่มพยายามที่จะทางบประมาณในการที่จะมาช่วยเหลือกันในกลุ่มที่จะสร้างกองทุนในกลุ่มให้มากขึ้น เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือด้านทุนประกอบอาชีพแก่กลุ่มเอง

4. กลุ่มกิจกรรมชุมชนส่วนมากจะเป็นการเริ่มจากแนวทางการปฏิบัติของภาครัฐ เช่น กลุ่ม อสม., กลุ่ม ชกส., กลุ่ม กองทุนหมู่บ้าน, กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต, กลุ่มอาชีวศึกษาฯ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่ไม่ได้ผลตอบแทนที่จะจัดสรรงเป็นสินทรัพย์ได้ แต่ทำงานด้วยความเสียสละเพื่อชุมชนมากกว่า

5. กลุ่มที่ชาวบ้าน/ผู้นำ หรือรวมตัวกันขึ้น เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาใดเฉพาะทางหนึ่งท่านั้น ในพื้นที่ตำบลบ้านหลวงมีองค์กรชุมชนที่ได้ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน และผู้ด้อยโอกาส โดยมีกิจกรรมที่ต่อเนื่องและเกิดการประสานกับกลุ่มชาวบ้าน หน่วยงานรัฐ และเอกชนในพื้นที่ อาทิ เช่น

1.1 กลุ่มเครือข่ายประชาชนเอดส์ตำบลบ้านหลวง

เกิดจากการรวมตัวกันของกลุ่มแคนนำชุมชน ประกอบด้วย กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน, ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน, สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล, กลุ่มสตรีแม่บ้าน, กลุ่ม อสม. ชาวบ้านในตำบลบ้านหลวงที่สนใจ และกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาโรคเอดส์

กิจกรรม : ในแต่ละปีจะมีกิจกรรมร่วมกัน คือ

- การจัดประชุมสรุปงานประจำปี
 - ประชุมวางแผนงานปี
 - ทุกๆ 3 เดือน/ครึ่ง
 - สรุปงานประจำปี
- จัดกิจกรรมกับกลุ่มผู้ป่วยเอดส์
 - สนับสนุนทุนประกอบอาชีพ
 - เยี่ยมให้กำลังใจ
 - ให้ข้อมูลที่ทันสถานการณ์ เช่น ยาต้านไวรัส การดูแลสุขภาพ และจัดฝึกอบรมให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์
- จัดกิจกรรม ระดมทุน เพื่อช่วยเหลือเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
 - การจัดทำเสื้อรรณรงค์
 - การจัดงานขันโตก
 - การจัดทำผ้าป่า
 - การปล่อยเงินกู้ยืมเพื่ออาชีวศึกษา
- การประสานเชื่อมความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่
 - จัดดำเนินกิจกรรมรณรงค์ เช่น วันเอดส์โลก ,วันต่อต้านยาเสพติดโรค วันแห่งครอบครัว และสนับสนุนกิจกรรมหน่วยงานอื่นๆ ในตำบลที่ดำเนินกิจกรรมที่เกิดประโยชน์เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
 - จัดทำแผนงานกิจกรรมแต่ละปี เสนอให้ อบต.บ้านหลวงพิจารณาในการสนับสนุนกลุ่มเครือข่ายฯ
 - การจัดสำรวจผู้ที่ได้รับเชื้อเอดส์ และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์
 - การจัดตั้งองค์กรภาครัฐหนุนเสริม เช่น สถานีอนามัย ,อบต., โรงเรียน เป็นต้น

ศักยภาพของกลุ่มต่างๆที่กล่าวมานั้น สามารถที่สร้างเป็นภาคีร่วมในการทำงานร่วมกันได้ แต่ต้องมีการสร้างกระบวนการประสานงานที่ต่อเนื่องและเป็นเจ้าภาพในการประสานเชื่อม ให้เกิดการแลกเปลี่ยน พぶປະ เรียนรู้ร่วมกัน

ซึ่งจะเห็นได้ว่า ภายในชุมชน จะมีกลุ่มที่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งด้านเงินทุน ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านความคิด ซึ่งได้แก่ กองทุนต่างๆ ที่อยู่ในชุมชน ได้แก่ กองทุนออมทรัพย์ กองทุนหมู่บ้าน หนึ่งล้านบาท กองทุนโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กขจ.) กองทุนพัฒนาอาชีพในหมู่บ้านละ 1 แสนบาท กองทุนสงเคราะห์หมู่บ้าน กองทุนกลุ่มสตรีแม่บ้าน กองทุน โดยเฉพาะกองทุนมาปั่นกิจ สร้างสรรค์ที่ เป็นกลุ่มตัวอย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดเจนในด้านการให้ความร่วมมือร่วมใจ เพื่อช่วยเหลือซึ่งกัน และกันเมื่อมีปัญหาจากการสูญเสียสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นกลุ่มที่ตอบสนองความต้องการของ สมาชิกกลุ่มอย่างแท้จริง จึงถือว่าแต่ละกลุ่มจะมีเป้าประสงค์ที่ร่วมกัน ในแต่ละกรณีการรวมกลุ่ม ซึ่งแต่ละกองทุนแบ่งเป็นได้ 2 ประเภท ได้แก่ เป็นกองทุนจากภายนอกเข้ามาส่งเสริมและให้การสนับสนุน และกองทุนที่เกิดขึ้นในชุมชน ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือกันภายในชุมชน ได้ในระดับหนึ่ง

นอกจากนี้ ภายในชุมชนเองยังมีกลุ่มอาชีพที่รวมตัวกันเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวัสดุอุปกรณ์ ทาง ด้านการตลาด การต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง รวมกันขาย เช่น กลุ่มเพาะเห็ด และกลุ่มเกษตรกร ชาวนา ซึ่งถือได้ว่าชุมชนบ้านหลวง มีกลุ่ม มีงบประมาณ เพื่อรองรับหนุนเสริม ช่วยเหลือคนในชุม ชนด้วยกันเอง ได้

และอีกประการหนึ่งที่เป็นจุดเด่นของชุมชนตำบลบ้านหลวง ได้แก่ การมีลักษณะภูมิประเทศ ที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นโอกาสที่ดี สำหรับมีการช่วยเหลือเสริมทักษะทางด้านอาชีพให้กับเด็ก เยาวชน ผู้ประกอบในชุมชน ที่วางแผนให้มีงานทำสามารถช่วยเหลือตนเองได้ เมื่อจากอดีตแม่อยู่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถสร้างรายได้อีกทางหนึ่ง สิ่งที่ได้กล่าวมานี้ถือได้ว่าเป็นศักยภาพด้านหนึ่ง ของชุมชนในการจัดสวัสดิการ ทั้งทางด้าน การเงิน ความมีน้ำใจ ความสัมพันธ์ทางชุมชน การช่วย เหลือจากคนในชุมชน และจากองค์กรภาครัฐและเอกชน

4.4 ศักยภาพองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในการจัดสวัสดิการเด็ก

ตั้งแต่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และ ฉบับแก้ไขฉบับปัจจุบัน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีผล บังคับใช้ ทางรัฐบาลการบริหารโดย พลฯ ท่าน ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศ ปฏิรูปราชการทั้งระบบ จึงได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการบริหารงานของรัฐบาล องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ประกอบกับที่รัฐบาลมีนโยบายในการเร่งรัดกระบวนการอำนวยสู่ท้องถิ่น จึงได้มีการปรับ ปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านโครงสร้างพื้น ฐาน , ระบบงานการเงิน การคลัง , การบริหารงานบุคคล และการกำกับดูแลและการมีส่วนร่วมของ ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและมีความอิสระที่จะ บริหารงาน เพื่อสนับสนุนความต้องการของพื้นท้องประชาชนในหมู่บ้านตำบล รวมทั้งให้มีความโปร่ง ใส ตรวจสอบได้ และมีบทบาทในการพัฒนาชุมชนหมู่บ้านให้มากขึ้น ในส่วนขององค์การบริหาร

ส่วนตำบล (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง) นั้น การที่เราจะให้มีการพัฒนา ความเจริญประสิทธิภาพ ให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวได้นั้น ไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่ากลไกที่สำคัญที่จะสนับสนุนการบริหารงานให้สำเร็จลุล่วง ได้ดีที่สุด คือ ความสมานฉันท์สามัคคีของหน่วยคณะกรรมการชิก อบต.ทุกท่าน ตลอดถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่ง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง ประชาชนในตำบลทุกหมู่เหล่า ต้องเข้ามายึดทบทรั่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ และตรวจสอบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง ได้เริ่มดำเนินงานด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยการเกิดการวิเคราะห์ศักยภาพของบุคลากร พร้อมได้รับจัดวางแผนบุคลากร ในส่วนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง ในการร่วมบริหารงานพัฒนาตำบล ในนาม เรียกว่า “คณะกรรมการ” พิจารณา กลั่นกรอง นำเสนอแผนงาน โดยมีการจัดฝ่ายในแต่ละด้าน 6 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ด้านการจัดระเบียบชนชั้น/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชยกรรม และการท่องเที่ยว
5. ด้านบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จาริตระเพน และความเชื่อมโยงกับภายนอก

โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลทุกท่าน ได้ทราบถึงความสำคัญของการเป็นตัวแทนของพื้นท้องประชาชน และเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ตอกย้ำหมายข้อบังคับ ระเบียบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งๆ ขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง ได้กำหนดกรอบการกิจที่มอบให้สมาชิกอบต.ทุกท่าน ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามส่วนงานทั้ง 6 ด้าน เพื่อเป็นการปฏิบัติการกิจให้เป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้บรรลุตามเป้าหมายและเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของสมาชิก อบต. ให้มีวิสัยทัศน์ในการแก้ไขปัญหา ท้องถิ่น ให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

จากการวิเคราะห์ศักยภาพของ อบต.บ้านหลวงแล้วว่า มีกลุ่มคนทำงานที่มีความพร้อมในการทำงานเพื่อพัฒนาชุมชน ในแต่ละฝ่าย มีความพร้อมด้านสถานที่ มีเงินงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐเพื่อพัฒนาชุมชน ซึ่งพิสูจน์ได้จาก อบต.บ้านหลวง ได้รางวัลชนะเลิศในการประกวด อบต.ที่มีธรรมาภิบาล ได้ที่ 1 ของจังหวัดเชียงใหม่ และได้ที่ 3 ในระดับภาคเหนือ โดยทางอบต.ได้นำเงินรางวัลที่ได้มาหันนุนเสริมงานในชุมชนอีกด้วย

บทที่ 5

กระบวนการและกลไกการแก้ไขปัญหา

5.1 กระบวนการการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กในตำบลบ้านหลวง

แต่เดิมกิจกรรมที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในตำบลบ้านหลวง เป็นกิจกรรมที่คล้ายกับหน่วยงานอื่นๆทั่วไป คือ กิพาต้านยาเสพติด , จัดวันเด็กแห่งชาติประจำต่างๆ เช่น คำขวัญ เรียงความ ในวันสำคัญ เป็นต้น รวมไปถึงการด้านการสังเคราะห์ เช่น ทุนการศึกษาช่วยเหลือเด็กเรียนดีแต่ยากจน ส่วนด้านผู้ปกครองของเด็กจะมี เบี้ยผู้สูงอายุ หรือผู้พิการ ซึ่งแต่ละกิจกรรมที่จัด เมื่อมองถึงกลุ่มเป้าหมายแล้ว จะเป็นกลุ่มเด็กทั่วไปในตำบล อาทิเช่น

- กิจกรรมกิพา : ส่วนมากกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วม จะมีการคัดเลือกเด็กที่เล่นเก่ง เล่นดี มีความสามารถ และพร้อมด้านเวลาในการเข้าร่วม
- วันเด็ก : กลุ่มเป้าหมายครอบคลุมทั้งตำบล แต่เมื่อถึงกิจกรรมการละเล่นจะเป็นกลุ่มเด็กที่กล้าแสดงออก มีความสามารถ หรือเด็กที่ค่อนข้างจะมีโอกาส และจะเน้นด้านการให้รางวัลกับเด็กเป็นส่วนมากเพื่อแลกกับความสนุกสนาน และแบ่งปัน
- การแจกทุนการศึกษา : กลุ่มเป้าหมายจะต้องเรียนหนังสือเก่ง เกรดเฉลี่ยสูง และมีความกระตือรือร้น โดยผ่านกระบวนการคัดเลือกในการรับทุนจากผู้ให้ เพราะจำนวนทุนมีจำกัด
- ส่วนผู้ปกครอง : จะเป็นการมอบเบี้ยส่งเคราะห์เป็นรายๆ โดยผ่านกระบวนการคัดเลือกในระดับหมู่บ้าน เพื่อมาพิจารณาในระดับตำบลอีกครั้ง เบี้ยหรือสิ่งของ ที่ให้มีทั้งเงิน, เครื่องนุ่งห่มตามแต่บบประมาณที่มีอยู่

ดังนั้นเมื่อ มองถึงกลุ่มเป้าหมายที่จะเน้นในการช่วยเหลือและให้ความสำคัญจริงๆ คือ เด็กกำพร้า,เด็กที่ได้รับผลกระทบเอดส์, เด็กถูกทอดทิ้ง, เด็กที่ได้รับผลกระทบจากยาเสพติด, หรือเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่หย่าร้าง ส่วนมากจะไม่เข้าถึงกิจกรรมเหล่านี้ที่กล่าวมาไม่ เพราะอนึ่งสภาพจิตใจส่วนหนึ่งได้รับผลกระทบจากสภาพปัญหา หรือการกีดกันทางสังคมชุมชน มีการปรับเปลี่ยนกับปัญหา เช่น โรคเอดส์ บ้าง ปัญหายาเสพติดบ้าง ทำให้ตั้งข้อรังเกียจ ทำให้กลุ่มนี้มีวิจัยได้มีเวทีสร้างกระบวนการทางความคิดสร้างความเข้าใจในสภาพปัญหาของชุมชน รวมไปถึงการเข้าใจสภาพปัญหาโดยผ่านกระบวนการเวทีในระดับหมู่บ้าน เพื่อที่จะหาระบวนการคิดที่จะเข้าการป้องกัน แก้ไข และมุ่งมองของคนในหมู่บ้านในตำบล ก่อนที่จะมีเวทีในระดับตำบล ในการที่จะหาวิธีการที่จะทำงานกับเด็กและเยาวชน เพื่อกำหนดกติกา ร่วมกันทั้ง 10 หมู่บ้านพิจารณาเห็นชอบ เป็นกติกา กฎเกณฑ์และการดูแลและช่วยเหลือเด็ก ทั้งนำเสนอให้ อบต.กำหนดเป็นข้อบังคับ และบรรจุ

เป็นแผนงานประจำของ อบต. พร้อมนำไปกำหนดแผนงานและงบประมาณการจัดตั้งกองทุนดูแลและช่วยเหลือเด็ก พร้อมทั้งการติดตามการปรับปรุงและประเมินผลกิจกรรมใน 4 ประเด็น คือ

1. งานป้องกัน
1. งานดูแล
2. งานแก้ไข
3. หน่วยงานที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

เมื่อได้วางติกาและนำสู่ในแผนพัฒนาตำบล เพื่อให้สภा อบต.พิจารณา ไปกำหนดเป็นแผนงานข้อบัญญัติตามๆแล้ว ยังมีกิจกรรมต่อเนื่องในเรื่อง กิจกรรมทดลองดำเนินการ ซึ่งบางครั้งต้องทำความเข้าใจการทำางานเพื่อแก้ไขปัญหาได้กีตาม เมื่อต้องการที่จะใช้งบประมาณของรัฐซึ่งเป็นภาระของประชาชน ต้องมีการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการที่จะทำงานดังกล่าว จึงนำไปสู่กิจกรรมที่ดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ

1. กิจกรรมกับผู้นำและประชาชนในพื้นที่ คือ กิจกรรมประชุมหารือ, การเก็บข้อมูล ขัดทำระบบฐานข้อมูล เพื่อสามารถที่จะนำไปการกำหนดแผนและกิจกรรมที่จะสร้างความสัมพันธ์และเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมาย พร้อมๆกับการช่วยเหลือ จึงเป็นเวทีเรียนรู้ร่วมกัน

2. กิจกรรมกับกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่ได้มีข้อมูลจากการดำเนินการเก็บในระบบฐานข้อมูล คือ กิจกรรมค่ายเด็ก, กีฬาพื้นบ้านครอบครัวสัมพันธ์ และกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพของเยาวชนที่สนใจในการพัฒนานำไปสู่อาชีพในอนาคต เป็นต้น

3. กิจกรรมกับผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน โดยมองถึงความศักยภาพ ความถนัด ความต้องการ และความเหมาะสม โดยมองถึงจะเป็นกิจกรรมที่สามารถสร้างรายได้ จึงได้มีกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพของผู้ปกครอง คือ การอบรมนวดแผนไทย ให้กับผู้ปกครองของเด็ก ซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้หญิง

จากทั้งสามกิจกรรม เมื่อเทียบกับความสำเร็จและจุดคุ้มทุนแล้ว เกินกว่าคุ้ม เพราะงบประมาณที่ได้จาก สภ. เพียงเป็นจุดจนวนแต่ทุนที่ได้จากชุมชน ทึ่งกำลังใจ ปัจจัยอื่นๆ เช่น กองทุน บุน ความร่วมมือ นั้นมาก และเป็นที่สนใจในการที่เห็นความสำคัญของกิจกรรมด้านนี้ โดยเฉพาะ ตัวอย่าง กิจกรรมการเข้าค่ายเด็กรัก亲, กีฬาครอบครัวสัมพันธ์พ่อมแม่ลูก นั้นทำให้ทราบถึงความต้องการ ความรู้สึก จนนำไปสู่แนวทางการจัดสวัสดิการของเด็กได้ในระดับหนึ่ง ว่าเด็กนั้นต้องการอะไร บ้าง เช่น ข้อมูลที่ได้จากกิจกรรม คือ

- อยากรู้ว่าจะได้รับอะไรที่อบต. เด็กทุกคนนั้นไม่ต้องการที่จะให้พ่อแม่หย่าร้าง กัน เพราะการหย่าร้างคือจุดเริ่มต้นของปัญหาเด็กจะได้รับผลกระทบเกิดจากการหย่าร้างคือขาดความอบอุ่น จากเด็กที่เคยยิ้มและมีความสุข ทำให้ไปสู่การเป็นเด็กที่เก็บตัว เริ่มหายจากเพื่อนๆ นานเข้ากลายเป็นเด็กมีปัญหา บางรายอาจประชดชีวิต ประชดสังคม กลายเป็นปัญหาที่เห็นได้จากสื่อต่างๆนั้น

- เด็กและผู้ปกครองที่ครอบครัวอย่างไร้มีส่วนร่วม ทำให้เราได้เห็นการมองความรักและการช่วยเหลือกัน รวมทั้ง การมีเวลาให้มีชีวิตอยู่ร่วมกัน ความเอื้ออาทร
- การยอมรับจากคนรอบข้าง

จากการกระบวนการดังกล่าว เป็นแนวทางที่สามารถสร้างให้มีความต่อเนื่องและดำเนินได้ตลอดทุกปี ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องมีปัญหาเกิดขึ้นก่อน เพราะเป็นที่สืบทอดมีป้องกันและการแก้ไข สังเกตกิจกรรมจะเน้นด้านสร้างสภาพจิตใจของเด็กและผู้ปกครองเป็นสำคัญ ประกอบกับสังเกตได้ว่ากระบวนการมีส่วนร่วมจากชุมชนอย่างมากมาก

5.2 การสร้างกลไกการจัดสวัสดิการเด็กในตำบลบ้านหลวง

กลไกในการขับเคลื่อนงาน เป็นวิธีการหนึ่งที่จะต้องมีรูปแบบที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งจากการดำเนินงานที่ผ่านมาที่มีวิจัย พยายามที่หลีกเลี่ยงการทำงานเชิงโครงสร้างเชิงอำนาจ อาทิ คำสั่ง ข้อบังคับระเบียบ การแต่งตั้ง แต่ด้วยได้มีการทดลองดำเนินการช่วงเริ่มต้นโครงการ แต่เมื่อดำเนินได้สักระยะต้องยอมรับผลการที่จะขับเคลื่อนงานที่จะแก้ไขปัญหางานครั้งต้องอาศัย รูปแบบมากำหนดมาตรฐานในการทำเพื่อที่จะครอบคลุมการทำงานที่ทั่วถึงมากขึ้น โดยเฉพาะงานด้านนโยบาย กลุ่มทีมวิจัยได้ใช้กระบวนการเวทีประชาคมมาเป็นเครื่องมือในการกำหนดกลไกการทำงาน คือ เริ่มแต่เวลาในชุมชน ที่หารือกับชาวบ้านในพื้นที่ถึงการที่จะก้าวไปสู่การแก้ไขปัญหาที่แท้จริงของปัญหาเด็กและเยาวชน องค์ประกอบควรจะเป็นอย่างไร หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้ง 10 หมู่บ้านมาเป็นบทสรุปหารือในเวทีระดับตำบล ว่าควรจะมีกลไกการทำงานการร่วมกันอย่างไร เพื่อจะถึงการแก้ไขและมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง จึงได้รูปแบบ 2 รูปแบบ มาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนงาน คือ ในนามคณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็ก” โดยที่มีคำสั่งพร้อมแต่งตั้งจาก นากยก องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง พร้อมร่วมกันกำหนดตำแหน่ง นาท และขอบเขต ร่วมกันทั้ง 2 รูปแบบ คือ

1. คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กหมู่บ้าน (คสศ.หมู่บ้าน) ซึ่ง จะมี องค์ประกอบ คนในหมู่บ้าน คือ

1. ผู้ใหญ่บ้าน	เป็นประธาน
2. หัวหน้ากิจการสตรี (ประธานกลุ่มแม่บ้าน)	เป็นรองประธาน
3. หัวหน้าฝ่ายกิจการสวัสดิการสังคม (ประธาน อสม.)	เป็นเหรัญญิก
4. ประธานผู้สูงอายุประจำหมู่บ้าน	เป็นกรรมการ
5. ประธานกลุ่มเยาวชนประจำหมู่บ้าน	เป็นกรรมการ
6. หัวหน้าครัวเรือนเป้าหมาย (ที่ประสบปัญหาเด็ก/เยาวชน) 1 คน	เป็นกรรมการ
7. หัวหน้าครัวเรือนเป้าหมาย (ที่ประสบปัญหาเด็ก/เยาวชน) 1 คน	เป็นกรรมการ
8. อาสาสมัครชาวบ้าน (อพม. 2 คน ชาย/หญิง)	เป็นกรรมการ

9. สมาชิก อบต. ในหมู่บ้าน 1 คน เป็นกรรมการและเลขานุการ
 10. สมาชิก อบต. ในหมู่บ้าน 1 คน เป็นกรรมการและผู้ช่วย เลขานุการ

บทบาท/หน้าที่

1. ประชุมประจำเดือน อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง และความจำเป็นเพื่อรับทราบและแลกเปลี่ยนข้อมูล กิจกรรมการดำเนินโครงการและการปักป้องคุ้มครองเด็กในหมู่บ้านจากการรายงานของ อพม.

2. รายงานการปฏิบัติงานให้คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กตำบลทราบ เพื่อดำเนินการต่อไปทั้งนี้ประธานหรือผู้แทน คสศ.หมู่บ้าน มีหน้าที่ต้องเข้าร่วมการประชุม คสศ.ตำบล

3. จัดกิจกรรม/สิ่งจูงใจกระตุ้นการดำเนินโครงการ และปักป้องคุ้มครองสิทธิเด็กตลอดการทำงานของ อพม.

4. ติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการและการปักป้องคุ้มครองพัฒนาเด็กและเยาวชน

5. ประสานกับ อบต. พิจารณาตั้งงบประมาณ เพื่อจัดโครงการด้านการป้องกันและคุ้มครองเด็ก

6. ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ พื้นฟูเด็กด้อยโอกาสที่ประสบปัญหา เช่น ถูกเอกสารดูเ� เปรี้ยบ ถูกรังแก เจ็บป่วย ขาดสารอาหาร เป็นต้น

2. คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กตำบล (คสศ.ตำบล) ซึ่ง จะมี องค์ประกอบ คณะกรรมการระดับหมู่บ้านเข้าร่วมในการประสานงานในระดับตำบล คือ

1. กำนัน	เป็นประธาน
2. นาก อบต. หรือ รอง นายก อบต. 1 คน	เป็นรองประธาน
3. ประธานกิจการสตรีระดับตำบล	เป็นเหตุสูญกิจ
4. ประธานคณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กหมู่บ้าน	เป็นกรรมการ
5. ประธานผู้สูงอายุระดับตำบล	เป็นกรรมการ
6. ประธานกลุ่มเยาวชนระดับตำบล	เป็นกรรมการ
7. ประธานประชาคมตำบล	เป็นกรรมการ
8. ปลัด อบต.	เป็นกรรมการและเลขานุการ
9. หัวหน้าทีมวิจัย	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ที่ปรึกษา

1. ปลัดอำเภอผู้ประสานงานประจำตำบล
2. ตัวแทนครุในตำบล
3. เกษตรตำบล / พัฒนาการประจำตำบล / สาธารณสุขตำบล

4. ตัวแทนสถานีสำรวจชุมชนตำบล หรือหัวหน้าสายตรวจ

บทบาท คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กตำบล มีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือ สนับสนุน อบต. ในการทำงานด้านสังคม ซึ่งเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

หน้าที่

1. ประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อรับทราบความก้าวหน้า ปัญหา และอุปสรรค ในการดำเนินงานโครงการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนตลอดจนหาแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อปกป้องคุ้มครองเด็กในตำบล

2. ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานตามโครงการ และการปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็ก

3. จัดกิจกรรมเพื่อเด็กและเยาวชน และกิจกรรมสร้างสิ่งจุใจในการทำงานของ อพม.

4. ช่วยเหลือ สนับสนุนเด็ก/ดำเนินโครงการตามที่ได้รับรายงานจาก คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กหมู่บ้านถ้าเกินขีดความสามารถให้รายงานคณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กอำเภอหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. ประสานงานกับ อบต. พิจารณาตั้งงบประมาณสนับสนุน เช่น การส่งตัวเด็กเข้ารับการรักษาพยาบาล ส่งตัวไปสถานสงเคราะห์ การสงเคราะห์ฯ ฯฯ

6. ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ฟื้นฟูเด็กด้อยโอกาสที่ประสบปัญหา เช่น ถูกเอาด้ดเอ่า เปรียบ ถูกรังแก เก็บป่วย ขาดสารอาหาร เป็นต้น

นอกจากมีกระบวนการทำงานที่เน้นรูปแบบเชิงรัฐ ที่เน้นการประสานการทำงานเชิงโครงการสร้างสายอาสาจแล้ว นั้น ในกลุ่มขององค์กรชุมชนมีการทำงานในรูปแบบถึงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น คือ กลุ่มคณะกรรมการเครือข่ายประชาชนเด็กสตรีแม่บ้าน และตัวแทนชาวบ้านที่สนใจที่จะเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรม โดยมีการประสานงานกับองค์กรเพื่อนร่วมงานทั้งองค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรภาครัฐทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ตำบล อนึ่งในบทบาทของกลไกองค์กรบริหารส่วนตำบล ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบในการขับเคลื่อนเพื่อ实现มีโครงการสร้างทางสายงานที่ใกล้ชิดกับชุมชนคือ จะมีการแบ่งสรรในบทบาทที่ตนเองสนใจและเหมาะสมที่จะเข้าไปเรียนรู้กระบวนการ รับทราบปัญหา และพร้อมร่วมในกิจกรรม คือ ฝ่ายพัฒนาคุณภาพชีวิต จะมีสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบล บ้านหลวง 3 ท่านที่เข้าไปร่วมในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานพัฒนาคน โดยบทบาทจะเป็นผู้กระตุ้นและคัดกรอง โครงการเบื้องต้นก่อนที่จะมีการนำเสนอสู่สภาองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยมีการประสานงานคือ

- จัดทำที่กระตุ้นระดมสมอง เพื่อหาความต้องการ และสรุปประเด็นร่วม
- นำเสนอแนวคิด กระบวนการเข้าสู่รูปแบบเวทีประชาชนทั้งในระดับตำบลและหมู่บ้าน เพื่อร่วมพิจารณาความสำคัญเห็นชอบ

- นำผลสรุปที่ได้เข้าสู่สภากองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้คณะผู้บริหารพิจารณาในแนวทางหลักการ และร่วมกันตระหนักรและช่วยเหลือ

นอกจากนี้แล้ว นอกจากในการทำงานกับคณะกรรมการเครือข่ายภาคแม่อต์แล้ว ในการทำงานกับคณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กและเครือข่ายผู้สูงอายุตำบลบ้านหลวง ในทุกปีจะได้มีการร่วมกันในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานชุมชน เพื่อเป็นข้อมูลสถิติและประเมินการช่วยเหลือพร้อมทั้งนำไปเป็นข้อมูลในการจัดทำโครงการ/งบประมาณและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการทำงานทั้ง 3 ประเด็น คือ ป้องกัน แก้ไข และช่วยเหลือต่อไป โดยทางคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวงจะเป็นบทบาทผู้ประสานและจัดทำระบบฐานข้อมูล ส่วนเครือข่ายผู้นำทั้งกลุ่มผู้เกี่ยวข้องจะได้เรียนรู้กระบวนการในการจัดเก็บข้อมูลเชิงลึก และผ่านกระบวนการพิจารณาเห็นชอบจากระดับหมู่บ้านต่อไป

โดยจากประสบการณ์ในการดำเนินงานดังกล่าว ที่มีวิจัยได้เข้าร่วมกระบวนการตลอดและได้บทสรุปร่วมกัน หรือชุดประสบการณ์ตรง คือ คณะทำงานได้มีการประสานงานได้ในระดับหนึ่ง เพราะตามโครงสร้างแล้ว การมีส่วนร่วมของบุคคล ผู้นำ กลุ่ม เป้าหมาย เข้ามาร่วมในการทำงานเป็นรูปแบบและกลไกที่จะขับเคลื่อนงานได้ แต่ปัญหาคือ บางครั้งการทำงานในลักษณะที่เป็นรูปแบบมากเกินไป ทำให้เกิดการมองถึงงบประมาณที่จะต้องเป็น องค์ประกอบที่สำคัญทุกครั้ง โดยประกอบกับกิจกรรมมีการขาดช่วง ขาดความต่อเนื่องตามแผนที่วางไว้ จึงดูเหมือนขาดการให้ความสำคัญในประเด็นงาน ซึ่งต้องปรับปรุงมากในเรื่องของ ทัศนคติของผู้นำ โดยเฉพาะความตระหนักรถรู้สึกเป็นเจ้าของของปัญหา ในบทบาทผู้นำชุมชน แต่ที่ผ่านมาถือว่าเป็นกลไกหนึ่งที่จะขับเคลื่อนกระบวนการทำงานให้นำไปสู่การแก้ไขได้

จากการกระบวนการ/แผนงานกิจกรรมที่วางไว้ในโครงการวิจัยนี้ ตัวกิจกรรมอาจจะไม่มีความแตกต่างกับการดำเนินงานการจัดสวัสดิการที่ผ่านมาของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานอื่นๆ แต่จุดประสงค์ เป้าหมายของการดำเนินงานนั้นจะแฝงด้วยพื้นฐานทางวัฒนธรรม ความเชื่อ อาثار การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชุมชนชนบท เช่น การใช้ประเพณีเข้ามานุนเสริมในการช่วยเหลือ สถาบันการศึกษาให้กับเด็ก ซึ่งบางอย่างไม่จำเป็นต้องตัวเงินเพียงเท่านั้น บางอย่างอาจจะเป็นสิ่งของ อาทิเช่น ผ้าป่าเสื้อผ้า ผ้าป่าสิ่งของเครื่องใช้ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งที่มาเสริมการจัดสวัสดิการชุมชนในรูปแบบอื่นๆ หรือการใช้การไปมาหาสู่กันและกันเข้ามาเสริมด้านการให้กำลังใจ การเยี่ยมบ้าน การให้คำปรึกษา การจัดโอกาสด้านต่างๆ ให้กับเด็กและเยาวชน ได้มีโอกาสได้ทำในสิ่งที่ถูกที่ควร สิ่งเหล่านี้ต้องมีกลไก มีขอบเขต ตัวชี้วัด การติดตามประเมินผล ควบคู่กันไปด้วยเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการปรับประยุกต์วิธีการ/กระบวนการทำงานของบัดบันกับวิธีชีวิตวัฒนธรรมของชุมชน

บทที่ 6

รูปแบบแนวทางการคูและป้องกัน และแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน

ในการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กต่ำบ้านหลวง

6.1 โครงสร้างการบริหารงานในการดำเนินงานพัฒนาต่ำบ้านหลวง โดยกระบวนการกระจายอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลักษณะภาคีความร่วมมือกับชุมชน

ทางองค์การบริหารส่วนต่ำบ้านหลวงเน้นการทำงานที่สร้างบทบาทการทำงานของสมาชิกอบต.และการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนมากที่สุด เพราะการแก้ไขปัญหาที่จะได้ผลต้องมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและรับรู้สถานการณ์ในการแก้ไขร่วมกัน จึงได้มีกลไกการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนต่ำบ้านหลวง เพื่อที่จะสามารถได้มีคุณภาพในการทำงานยิ่งขึ้น

องค์การบริหารส่วนต่ำบ้านหลวง ได้กำหนดกรอบการกิจที่มีอยู่ให้กับสมาชิกอบต.ทุกคน ได้ปฏิบัติหน้าตามส่วนงานทั้ง 6 ด้าน เพื่อเป็นการปฏิบัติการกิจให้เป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามเป้าหมายและเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของสมาชิก อบต.ให้มีวิสัยทัศน์ในการแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

ส่วนที่ 1 : คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนต่ำบ้านหลวง (รายละเอียดด้านล่าง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง
(นายพิมพุทธิ์ อินตาปัน)

<p style="text-align: center;">รองนายกฯ คนที่ 1 (นายสุนทร ศรีใจ)</p> <p>ดูแลและรับผิดชอบ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ● ด้านการวางแผนและการลงทุน พาณิชกรรม และการท่องเที่ยว ● ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 	<p style="text-align: center;">รองนายกฯ คนที่ 2 (นายเรวัตร์ คำปวน)</p> <p>ดูแลและรับผิดชอบ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ● ด้านจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย ● ด้านศิลปวัฒนธรรม จารัตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
---	---

ส่วนที่ 2 : สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต
<p>1. นายดวงคำ ขัดเบี้ยง ประธาน</p> <p>2. นายจันทร์ yawichay กรรมการ</p> <p>3. นายสมาน อะโน กรรมการ</p> <p>มีหน้าที่ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 การคมนาคม <ul style="list-style-type: none"> - ทางบก / ทางน้ำ 1.2 สาธารณูปโภค <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งน้ำอุปโภค บริโภค - แหล่งน้ำทำการเกษตร - เหมืองฝาย คู คลอง 1.3 สาธารณูปการ <ul style="list-style-type: none"> - การจัดให้มีตลาด 	<p>1. นายวินัย ขันคำกาศ ประธาน</p> <p>2. นายสุนทร บุญเรือง กรรมการ</p> <p>3. นายสิงห์วัน กุยเก้า กรรมการ</p> <p>มีหน้าที่ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 ส่งเสริมพัฒนาอาชีพรายภูมิ 1.2 งานสวัสดิการสังคม <ul style="list-style-type: none"> - การสังคมสงเคราะห์ - การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก ศตรี คุณชรา ผู้ด้อยโอกาส 1.3 นันทนาการ <ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมกีฬา - การจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต
<ul style="list-style-type: none"> - ดูแลตลาดกลางในชุมชนในหมู่บ้าน <p>1.4 การจัดผังเมืองให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ความคุณอาคาร/การก่อสร้าง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดสถานที่พัฒนาฯ เศพติด/สถานกีฬา <p>1.4 การศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาอกรอบบ - การศึกษาระบบ - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก <p>1.5 การสาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - การรักษาพยาบาล - การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

ด้านวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม / การท่องเที่ยว	ด้านจัดระเบียบชุมชน/สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย
<p>1. นายวิศิษฐ์ สันใจ ประธาน</p> <p>2. นายอินสอน ท้าวเมืองมา กรรมการ</p> <p>3. นายยาพู ป้อแสนนใจ กรรมการ มีหน้าที่ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น 1.2 การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี 1.3 การส่งเสริมการลงทุน 1.4 การพาณิชยกรรม/อุตสาหกรรม 1.5 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์ 	<p>1. นายคำ ปันแก้ว ประธาน</p> <p>2. นายสาียนต์ สุภาคำ กรรมการ</p> <p>3. นายอินเนตร ปันสม กรรมการ มีหน้าที่ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 ส่งเสริมระบบอาชีพไทย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน 1.2 ส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น 1.3 การมีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น

ด้านบริการและการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านศิลปวัฒนธรรม อารีคประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
<p>1. นายบุญช่วย ขันคำ ประธานกรรมการ</p> <p>2. นางสายฝน บัวแก้ว กรรมการ</p> <p>3. นายลายี จะเสือ กรรมการ มีหน้าที่ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 การคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน 1.2 การดูแลทางด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบ เป็นพิษ 1.3 การดูแล กำจัดขยะมูลฝอย 1.4 จัดหาแหล่งที่ทิ้งขยะมูลฝอยให้ถูกต้องตามหลักอนามัย 	<p>1. นายเกรียงไกร นันตรัตน์ ประธาน</p> <p>2. นายดวงคำ ขัดเปี้ยว กรรมการ</p> <p>3. นายสิริวิชญ์ ปอนุ กรรมการ มีหน้าที่ คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> 1.1 การดูแล โบราณสถาน/โบราณวัตถุ 1.2 การจัดให้มีห้องสมุดประชาชน /พิพิธภัณฑ์ 1.3 การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หมู่เมือง/หมู่ชาวบ้าน - จักสถาน/หัตถกรรมฝีมือ/ปูนปิ้น/แกะสลัก - พืชสมุนไพร

จากการกระบวนการจัดโครงสร้างกระบวนการกระจายอำนาจบริหารงานดังกล่าว คือ คณะกรรมการที่มาจากการบริหารส่วนตำบล ที่แบ่งตามโครงสร้างตามที่สามารถแต่ละคนมีความสนใจ มีความถนัดในกระบวนการทำงานจะต้องมีบทบาท คือ

1. คัดกรองโครงการจากชาวบ้าน พร้อมทั้งร่วมศึกษาปัญหาและความต้องการของชุมชน แต่ละหมู่บ้านทั้งตำบลตามแผนงานและโครงการเร่งด่วน เพื่อนำพิจารณา โดยคณะกรรมการทั้ง 6 ด้าน คือ “ คณะกรรมการ ” โดยลงพื้นที่ประสานงานชุมชน หน่วยงานเกี่ยวข้อง ร่วมประชาคม และศึกษาปัญหา กับกลุ่มเป้าหมายที่เสนอแผนงานสนับสนุนจากองค์กรบริหารส่วนตำบล
2. นำข้อมูลที่ผ่านการคัดกรอง และวิเคราะห์ร่วมจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยในการดำเนินงานเวทีทุกครั้งจะต้องมี (รองนายก ฯ) ซึ่งเป็นตัวแทนของคณะกรรมการที่ปรึกษา ร่วมในกระบวนการศึกษาทุกครั้ง เมื่อได้ข้อมูลที่พร้อมจะนำเสนอ เข้าสู่สภาพองค์กรบริหารส่วนตำบล พิจารณา ซึ่ง หลักการและเหตุผล ประเมินสภาพปัญหา เพื่อจัดทำโครงการเสนอแนวทางการแก้ไขและสนับสนุนงบประมาณ
3. ทุกๆปี คณะกรรมการแต่ละชุด ต้องมีผลงานในช่วงปีงบประมาณ อย่างน้อย 1 โครงการ ในระดับตำบล พร้อมทั้งนำเสนอผลงาน และแผนงานในปีงบประมาณถัดไป

6.2 การประสานงานในการทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของตำบลบ้านหลวง

ผลจากการที่ได้ดำเนินกิจกรรม ตลอดระยะเวลา และประสบการณ์ของชุมชน ผู้ปักธง ผู้นำชุมชน และองค์กร ในพื้นที่ เมื่อมองตามศักยภาพในการดำเนินงานด้านสวัสดิการนี้ จากบทสรุปที่ผ่านมาการช่วยเหลือต่างๆจะมุ่งไปที่สังเคราะห์ด้านเงิน หรือเครื่องสิ่งของต่างๆ โดยรวมแล้ว ถือเป็นการสร้างให้ขวัญกำลังใจแก่กลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาสส่วนหนึ่งที่ถือว่าได้ในระดับหนึ่ง แต่ปัญหาไม่ได้จำกัดอยู่ที่การช่วยเหลือด้านสิ่งของ เงินทอง หรือการพูดให้ขวัญกำลังใจเท่านั้น แต่กระบวนการกลไก หลายๆวิธีที่ทางภาคีความร่วมมือในตำบล ที่ได้เข้าร่วมในประเด็นของกิจกรรมที่แปลงๆใหม่ๆ ที่ผ่านมากับทีมวิจัย เช่น กิจกรรมกีฬาครอบครัวสัมพันธ์, ค่ายเด็ก หรือทักษะอาชีพ ซึ่งบางกิจกรรม อาจจะมองไม่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจนมากนักถึงความคุ้มทุนในการลงไวเพื่อให้ได้มาซึ่งกิจกรรมเพียงคนไม่กี่ร้อยคน แต่บทสรุปที่กระบวนการมากที่สุดคือ กลไกความร่วมมือของชุมชน พื้นท้อง ผู้นำ และองค์กรในตำบล ต่างเกิดการเรียนรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการ สร้างบทบาทตนเองในการเข้าถึงเด็ก กลไกที่ว่า คือ ความสนใจ ความเข้าใจ ความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มปัญหาเด็ก จนไม่สามารถแยกว่าลูกใคร เป็นลูกใคร จากการดำเนินกิจกรรมต่างๆทั้งที่เกิดจากการบูรณาการที่ได้ดำเนินการวิจัย แผนกลไกที่ร่วมกันวางแผนเพื่อจะให้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสังคม เช่น เอดส์ ครอบครัวห่างร้าง หรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้ลดลงและหมดไปในที่สุด จึงมีผลต่อแนวทางที่เกิดขึ้นในแผนงานในระดับแผนพัฒนาตำบลปี 2547 ของตำบลบ้านหลวง โดยองค์กรชุมชน ผู้นำที่เป็นทางการ องค์กรท้องถิ่น องค์การภาครัฐที่อยู่ในพื้นที่ ได้ร่วมจัดทำเป็นแผนงานด้านการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพชีวิตเพิ่มมากขึ้นจากเวทีประชุมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาตำบลในประจำปี 2547 โดยองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวงเป็นจุดเริ่มในด้านงบประมาณนำร่อง แต่องค์กรชุมชนจะเป็นผู้ร่วมดำเนินการและสร้างให้เกิดการรณรงค์ช่วยเหลือ ในด้านต่าง จึงได้แผนงานและงบประมาณที่เกิดจากการทำประชุมเพื่อเด็กและเยาวชนในตำบลบ้านหลวงในแผนงานงบประมาณองค์กรบริหารส่วนตำบล บทสรุปรูปแบบแนวทางการดูแลป้องกัน และแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนในการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กตำบลบ้านหลวง นั้น ตามลำดับสำคัญที่สุดคือ

- 1.เน้นการทำงานสร้างความคิดกับผู้นำในชุมชนเรื่อง สภาพปัญหา/ผลกระทบต่อชุมชน และผลที่ตามมาถึงกลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กและเยาวชน การศึกษาถึงการแก้ไขปัญหาต้นเหตุ การป้องกัน โดยต้องเพิ่มในงานด้านการอบรมให้ความรู้ และปฏิบัติจริง

- 2.การทำงาน เชิงรุกเพิ่มมากขึ้น กับทุกคนในตำบลในด้านการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะผู้ปักธง ของเด็ก และเยาวชน

- 3.การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในตำบล โดยใช้ฐาน องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นเครือข่ายประสาน งานเชื่อมให้กลุ่มองค์กรชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อเด็กร่วมกัน โครงสร้างการประสานงานในการทำงานพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของตำบลบ้านหลวง

จากการที่ได้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในตำบลบ้านหลวงกับกิจกรรมทดลองที่ผ่านมา ทำให้เกิดการทำงานในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะบทบาทโดยตรง ในด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ในตำบลบ้านหลวง ได้มีการเสนอและจัดทำแผนพัฒนาปีงบประมาณในการทำงานมากขึ้น โดยสังเกตจากแผนพัฒนาตำบล ปี 2547 ที่ได้บรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณพัฒนาตำบล ประจำปีงบประมาณ 2547 ดังนี้

รายละเอียดงบประมาณรายจ่ายทั่วไป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547
องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่
รายจ่ายจำแนกตามหน่วยงาน

หน่วยงาน สำนักงานปลัด

ตั้งงบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้น 3,022,550.- บาท แยกเป็น

1. ค่าใช้จ่ายสำหรับจ้างจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ตั้งไว้ 25,000.- บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าจ้างแรงงานสำหรับจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ขององค์กรบริหารส่วนตำบล เช่น ข้อมูลสถิติ, ข้อมูล จปภ. และอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการบริหารงาน อบต. ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกันในแผนงานบริหารงานทั่วไป นำมายกแผนพัฒนาตำบล

2. ค่าใช้จ่ายจัดงานวันเด็ก ตั้งไว้ 30,000.- บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายจัดงานวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี 2547 ตามโครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี 2547 ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกันในแผนงานการศึกษา นำมายกแผนพัฒนาตำบล

3. ค่าใช้จ่ายจัดงานวันผู้สูงอายุ ตั้งไว้ 80,000.- บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายจัดงานวันผู้สูงอายุ ตามโครงการจัดงานวันผู้สูงอายุ ประจำปี 2547 ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกันในแผนงานการศึกษา นำมายกแผนพัฒนาตำบล

4. ค่าใช้จ่ายจัดงานวันสตรีสากล ตั้งไว้ 10,000.- บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายจัดงานวันสตรีสากล ตามโครงการจัดงานวันสตรีสากล ประจำปี 2547 ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกันในแผนงานการศึกษา นำมายกแผนพัฒนาตำบล

5. ค่าใช้จ่ายในการอบรมผู้นำชุมชน ตั้งไว้ 120,000.- บาท เพื่อจ่ายค่าอบรมผู้นำชุมชน ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประชามติ สมาชิก อบต. พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง อบต. บ้านหลวง ตามโครงการอบรมผู้นำชุมชน ประจำปี 2547 ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกันในแผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน นำมายกแผนพัฒนาตำบล

6. ค่าใช้จ่ายในการจัดการแบ่งขันกีฬาเด็กและเยาวชนตำบลบ้านหลวง ตั้งไว้ 20,000.- บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการแบ่งขันกีฬาเด็กและเยาวชนตำบลบ้านหลวง ตามโครงการ

การจัดการเร่งด่วนกีฬาเด็กและเยาวชนตำบลบ้านหลวง ประจำปี 2547 ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกอบในแผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ นำมายกแพนพัฒนาตำบล

7. ค่าใช้จ่ายอบรมจริยธรรมสำหรับเยาวชน ตั้งไว้ 60,000.- บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าอบรมจริยธรรมสำหรับเยาวชน ตามโครงการอบรมจริยธรรมสำหรับเยาวชน ประจำปี 2547 ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกอบในแผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการนำมายกแพนพัฒนาตำบล

8. ค่าใช้จ่ายจัดงานวันต่อต้านยาเสพติด ตั้งไว้ 30,000.- บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดงานวันต่อต้านยาเสพติด ตามโครงการจัดงานวันต่อต้านยาเสพติด ประจำปี 2547 ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกอบในแผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน นำมายกแพนพัฒนาตำบล

9. อุดหนุนประชาคมเอดส์ตำบลบ้านหลวง ตั้งไว้ 20,000.- บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการรณรงค์หาทุนสนับสนุนให้ผู้ติดเชื้อเอดส์และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกอบในแผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ นำมายกแพนพัฒนาตำบล

10. อุดหนุนกลุ่มสตรีแม่บ้าน หมู่ที่ 2 บ้านป่าแಡด ตั้งไว้ 20,000.- บาท เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์น้ำยาล้างจาน และน้ำยาซักผ้า ของกลุ่มสตรีแม่บ้าน ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ ประกอบในแผนงานการพาณิชย์ นำมายกแพนพัฒนาตำบล

11. อุดหนุนคณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 7 บ้านจัดสรร ตั้งไว้ 60,000.- เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามโครงการ ดังนี้

11.1 โครงการส่งเสริมปลูกผักสวนครัวหลังบ้านเป็นเงิน 12,000.- บาท

11.2 โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เป็นเงิน 22,000.- บาท

11.3 โครงการส่งเสริมพัฒนาอาชีพของชุมชนครอบครัวด้วยโอกาส เป็นเงิน

26,000.- บาท

จากที่กล่าวมา ถึงแผนงานและรายละเอียด ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ของ องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง ในปีงบประมาณ 2547 ซึ่งได้ผ่านการเห็นชอบอนุมัติจากสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง ให้ดำเนินกิจกรรมตามที่ได้มีบัญญัติไว้ในแผนงานพัฒนาตำบลประจำปี 2547 ของตำบลบ้านหลวง โดยมีการผ่านประชามติระดับหมู่บ้าน และประชามติตำบลบ้านหลวง จนมาถึงการเห็นชอบอนุมัติจากสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง

(ข้อมูล : บันทึกรายงานการประชุมสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวงสมัยสามัญ ที่ 2 ครั้งที่ 3 ประจำปี 2546 วันที่ 10 กันยายน 2546)

จากข้อสังเกตประเมินผล การดำเนินงานวิจัย สิ่งที่เกิดขึ้นความตระหนักรในงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้นำชุมชน , ชาวบ้านในตำบล เห็นความสำคัญของการพัฒนาเรื่องชีวิตความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตมากขึ้น

บทที่ 7

ผลการทดลองและผลการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กในตำบลบ้านหลวง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ รูปแบบและแนวทางการจัดสวัสดิการให้กับเด็กและเยาวชนในตำบลบ้านหลวง โดยการเสริมสร้าง กลไก กระบวนการทำงานร่วมกัน ขององค์กร บริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน ประชาชนในการ ดูแล ป้องกัน แก้ไขปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากครอบครัวอย่างร้ายแรง จากออดส์ และยาเสพติด รวมไปถึงการนำawanชรรมชุมชนที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะเขื่อนโยงไปสู่ช่วยเหลือ แก้ไข และป้องกันปัญหาเด็กกำพร้าในตำบลบ้านหลวง โดยมีองค์กรบริหารส่วนตำบล ร่วมกับองค์กรในชุมชน และ ประชาชน ตำบลบ้านหลวง ในการทำงานร่วมกัน

สำหรับการทดลองดำเนินกิจกรรมทดลองในการดำเนินงานด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก ได้แยกแนวกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มแกนนำชุมชน กลุ่มองค์กรภาครัฐ กลุ่มชาวบ้านทั่วไปในตำบลบ้านหลวง
2. กลุ่มเด็ก เยาวชน และผู้ปกครองของเด็กและเยาวชน กลุ่มเป้าหมาย

โดยมีรายละเอียดของกิจกรรมที่ทดลองดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. การแยกข้อมูลกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้จากการสำรวจ เป็นจำนวน 3 กลุ่ม คือ

อายุ	จำนวน			แยกตามสภาพปัญหา				
	ชาย	หญิง	รวม	กำพร้าพ่อ	กำพร้าแม่	กำพร้าพ่อ/แม่	ญาติ	
0-9 ปี	45	30	75	7	4	44	20	
10-15 ปี	49	18	67	17	3	33	14	
16 – 17 ปี	8	2	10	5	-	5	-	
รวม	102	50	152	39	7	82	34	

2. เกณฑ์การคัดเลือกเด็กและผู้ป่วยของ เข้าร่วมกิจกรรมทดลองและได้รับการช่วยเหลือ และดูแล ป้องกัน

2.1 กิจกรรม กีฬาพื้นบ้านครอบครัวสัมพันธ์

กลุ่มเป้าหมาย

1. เด็ก อายุระหว่าง 2- 9 ปี จำนวน ทั้งหมด 30 คน (ทั้งชายและหญิง) จำแนกตามปัญหา ดังนี้

1.1 เด็กที่กำพร้าพ่อแม่ (ที่มีผู้ป่วย ดูแล อายุ ระหว่าง 25 – 40 ปี) จำนวน 5 คน

1.2 เด็กที่กำพร้าพ่อ (ที่มีผู้ดูแล คือแม่ อายุ ระหว่าง 25 – 40 ปี) จำนวน 5 คน

1.3 เด็กที่กำพร้าแม่ (ที่มีผู้ดูแล คือพ่อ อายุ ระหว่าง 25 – 40 ปี) จำนวน 5 คน

1.4 เด็กที่ถูกทอดทิ้ง (ที่มีผู้ป่วย ดูแล อายุ ระหว่าง 25 – 40 ปี) จำนวน 5 คน

1.5 เด็กที่กำพร้าพ่อแม่ (ที่มีผู้ป่วย ดูแล อายุ ระหว่าง 41 – 60 ปี) จำนวน 5 คน

1.6 เด็กที่ถูกทอดทิ้ง (ที่มีผู้ป่วย ดูแล อายุ ระหว่าง 41 – 60 ปี) จำนวน 5 คน

2. ผู้ป่วยเด็ก อายุระหว่าง 25- 60 ปี จำนวน ทั้งหมด 30 คน (ทั้งชายและหญิง) จำแนกตามปัญหา ดังนี้

2.1 ผู้ป่วยเด็ก อายุ ระหว่าง 25 – 40 ปี (ดูแล เด็กที่กำพร้าพ่อแม่) จำนวน 5 คน

2.2 แม่เด็ก อายุ ระหว่าง 25 – 40 ปี (ดูแล เด็กที่กำพร้าพ่อ) จำนวน 5 คน

2.3 พ่อเด็ก อายุ ระหว่าง 25 – 40 ปี (ดูแล เด็กที่กำพร้าแม่) จำนวน 5 คน

2.4 ผู้ป่วยเด็ก อายุ ระหว่าง 25 – 40 ปี (ดูแล เด็กที่พ่อแม่ทอดทิ้ง) จำนวน 5 คน

2.5 ผู้ป่วยเด็ก อายุ ระหว่าง 41 – 60 ปี (ดูแล เด็กที่กำพร้าพ่อแม่) จำนวน 5 คน

2.6 ผู้ป่วยเด็ก อายุ ระหว่าง 41 – 60 ปี (ดูแล เด็กที่พ่อแม่ทอดทิ้ง) จำนวน 5 คน

เหตุผล :

- เลือกกลุ่มเด็กที่มีอายุ ระหว่าง 2-9 ปี คือ เด็กที่ได้รับจากการสำรวจ โดย คัดจากแต่ละ ประเดิ่นปัญหาที่ได้สำรวจ จากทั้งหมด ที่มีอายุระหว่าง 0-9 ปี จำนวน 35 คน คัดเลือก มา 30 คน เพื่อความเหมาะสมกับกิจกรรมกีฬาพื้นบ้านครอบครัว เพราะ ตามที่ทางชุมชนที่ผ่านมา มีกิจกรรมสำหรับเด็กหลายกิจกรรม เช่น
 - วันเด็ก เป็นกิจกรรมที่เปิดกว้างสำหรับเด็กทุกคน แต่เด็กต้องกล้าแสดงออก และเป็นกิจกรรมที่เด็กทุกคนทั้งที่มีฐานะมีโอกาส และไม่มีโอกาสได้เข้าร่วม หมวด
 - กิจกรรมกีฬาต่างๆ หรือ กีฬาสีในโรงเรียน ที่เป็นเฉพาะกลุ่มเด็กที่มีความสามารถ เก่งด้านกีฬา และกล้าแสดงออก ถึงจะมีโอกาสได้เข้าร่วม

จากทั้งสองประเด็น จึงกลับมาของกลุ่มเด็กที่ได้จากการสำรวจและมีข้อมูลว่า เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหานี้ คือ

- เด็กขาดการกล้าที่จะแสดงออก เด็กบางคนไม่มีโอกาสได้เล่นกีฬา ขาดทักษะ กีฬา ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดการยอมรับจากเพื่อนๆ และบางครั้งถูกกีดกันจากสภาพแวดล้อม
- เด็กกลุ่มเป้าหมาย และผู้ปกครองกลุ่มเด็กเป้าหมาย ยังไม่เคยมีกิจกรรมที่เป็นการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างกัน เช่น อยู่ที่บ้านไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดู หรือเข้มงวดกับเด็ก หรือไม่ค่อยมีเวลาต้องไปทำงานหนาเลี้ยงชีพ ทำให้เกิดความห่างเหินในครอบครัว หรือบางครั้งผู้ปกครองอยากจะทำแต่เกิดความขัดขืนกัน บ้าง
 - กลุ่มเด็ก อายุระหว่าง 2-9 ปี ผู้ปกครองสามารถที่จะอุ้มหรืออุ้มแล้วได้ง่าย
 - ผู้ปกครอง อายุ 25 – 60 ปี เป็นกลุ่มที่ต้องดูแลเด็กมากที่สุดตามข้อมูลที่พบ
- ในตำบลบ้านหลวง ชุมชนหรือหมู่บ้านต่างๆ ที่ผ่านมาให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมพื้นบ้าน หรือมีแต่เป็นการเน้นการแข่งขันมากเกินไป ซึ่งบางครั้งกลุ่มเด็กและเยาวชนไม่ได้มีโอกาสได้เข้าร่วม
- เหตุผลที่จัดเฉพาะกลุ่ม เนื่องจากทักษะและความสามารถอยู่ในระดับเดียวกัน และกลุ่มเด็กและผู้ปกครองที่เข้าร่วมเป็นครอบครัวเดียวกัน คือ ผู้ปกครอง 1 คน เด็ก 1 คน จึงทำให้เกิด กิจกรรมครั้งนี้ ขึ้น 30 คู่/ครอบครัว

ผลที่ได้รับระหว่างจัดกิจกรรมและตอนปิดกิจกรรม

- เด็กและผู้ปกครอง เกิดความสนุกสนาน และมีส่วนร่วมในแต่ละกิจกรรมร่วมกันทั้งสองคน เช่น

- กิจกรรมการกินวินาที โดยให้ผู้ปกครองเป็นคนกิน แต่มีข้อแม้ต้องจูงมือเด็กหรือ อุ้มเด็กในการดูแลของตนเอง ด้วย พ้อมทึ้งสามารถให้เด็กนั้นช่วยในการกินหรือ เป็นกำลังใจเชียร์ด้วย เพื่อที่จะได้รับของรางวัลที่เป็นบันมของเด็กหรือของเล่น ของเด็ก
- กิจกรรมกินลองฟ้า ให้ผู้ปกครองอุ้มลูกของตน เพื่อที่จะลูกจะได้กินผลมันแก้ว ที่ มัดไว้ที่สูงให้กินหมด เพื่อที่จะได้รับของรางวัลที่เป็นบันมของเด็กหรือของเล่น ของเด็ก
- กิจกรรมส่งต่อหนังยาง ให้ผู้ปกครองควบหลอดกาแฟโดยที่มีหนังยางคล้องอยู่ใน หลอด แล้ววิง ส่งต่อห้ามใช้มือและห้ามให้ตก ส่งต่อให้ลูกที่ควบหลอดกาแฟรออยู่ ฯลฯ

จากกิจกรรมเหล่านี้ ทำให้เห็นรอยยิ้มที่อิ่มเอิบ เสียงหัวเราะที่ประดับใจ ของ ผู้ปกครอง และเด็กที่เข้าร่วม เกิดการสัมผัส และความสนุกสนาน โดยเฉพาะผู้ปกครองที่ทำอะไรเพื่อลูก และ ลูกก็ได้ทำกิจกรรมการละเล่น และได้กินบันมที่พ่อทำกิจกรรมให้

- หลังจบกิจกรรม สอนสามผู้ปกครอง ประเมินทั้งหมด ได้ผลสะท้อนว่า เป็นกิจกรรมที่สนุก สนาน และเป็นกิจกรรมที่ดี โดยผู้ปกครองบางคนบอกว่า ไม่เคยเล่นกีฬามาก่อนเลย แต่เมื่อ เป็นกีฬาพื้นบ้านประเภทนี้ก็สนุกสนานและ ได้ทำกิจกรรมร่วมกับลูก ประทับใจที่เห็นรอย ยิ้มของลูกมีความสุข และเด็กๆ ก็ตอบว่าสนุกสนานได้ขบวนงาน และอย่างให้มีการจัด บ่อยๆ
- ประเมินผล ให้นักวิจัยในหมู่บ้าน สังเกตและสอบถาม ครอบครัว 3-4 ครอบครัวที่เข้าร่วม กิจกรรม ครั้งนี้ ได้ทราบข้อมูลว่า เปลี่ยนไปคือ แต่ก่อนพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลา ทำกิจกรรมกับลูกหรือพูดคุยกับลูก ก็เปลี่ยนไปได้พูดคุยมากขึ้น ดูแลกันด้วยความรักและ เอ็นดูมากขึ้น
- นักวิจัยและผู้นำชุมชนที่ร่วมจัด ได้นำเสนอบรรจุแผนงานของ อบต. เพื่อให้มีการจัดครั้ง ต่อๆไป

1.2 กิจกรรม ค่ายเด็กรักกิ่น

กลุ่มเป้าหมาย

1. เด็ก อายุระหว่าง 10- 14 ปี จำนวน ทั้งหมด 60 คน (ทั้งชายและหญิง) จำแนกตามปัญหา ดังนี้

- 1.1 เด็กที่กำพร้าพ่อแม่ (ที่มีผู้ปกครอง ดูแล) จำนวน 10 คน
- 1.2 เด็กที่กำพร้าพ่อ (ที่มีผู้ดูแล คือแม่) จำนวน 10 คน
- 1.3 เด็กที่กำพร้าแม่ (ที่มีผู้ดูแล คือพ่อ) จำนวน 10 คน
- 1.4 เด็กที่ถูกทอดทิ้ง (ที่มีผู้ปกครอง ดูแล) จำนวน 10 คน
- 1.5 เด็กที่ถูกทอดทิ้ง (ที่มีพ่อแม่ เกี่ยวข้องยาเสพติด) จำนวน 5 คน
- 1.6 เด็กที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (เสพ) จำนวน 5 คน
- 1.7 เด็กที่มีโอกาส (ลูกผู้นำชุมชน ตำแหน่งระดับต่างๆ) จำนวน 10 คน

เหตุผล :

เลือกกลุ่มเด็กที่มีอายุ ระหว่าง 10-14 ปี คือ เด็กที่ได้รับจากการสำรวจ โดย คัดจากแต่ละประเด็นปัญหาที่ได้สำรวจ จากทั้งหมด ที่มี อายุระหว่าง 10-14 ปี จำนวน 100 คน คัดเลือกมา 50 คน และเด็กที่มีโอกาส เช่น ครอบครัวที่มีฐานะ ,พ่อแม่เป็นนักปักษ์ท้องถิ่น อาทิ ผู้ใหญ่บ้าน อบต. และบุตรข้าราชการในพื้นที่ อาทิ ครู ,ปลัด อบต. เป็นต้น จำนวนทั้งหมด 10 คน รวมเด็กทั้งหมด 60 คน เพื่อความเหมาะสมกับกิจกรรม จึงต้องมีการจัดระดับอายุ คือ 10-14 ปี เพื่อ方便ในการรับเรียนรู้ ใกล้เคียงกัน สามารถ อ่านออกเขียน ได้ และแสดงความคิดเห็น ได้

จากกลุ่มเด็กที่ได้จากการสำรวจและมีข้อมูลว่า เด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหานี้ คือ

- เด็กขาดการกล้าที่จะแสดงออก เด็กบางคน ไม่มีโอกาสได้ทำกิจกรรมร่วมกันทั้งสนุกสนาน เกิดความสามัคคี และสร้างสรรค์ความคิด
- เด็กอยู่ในวัยที่สามารถมองถึงปัญหาทั้งของตนเอง และของหมู่บ้าน ตามที่ได้เรียนรู้ตามวุฒิภาวะ พร้อมที่จะนำเสนอให้เพื่อนๆ และผู้นำชุมชน พร้อมคนในชุมชน ได้รับทราบตามมุมมองของตนเอง
- สำหรับเด็กที่มีโอกาส จำนวน 10 คน นั้น เพื่อที่จะให้เข้ามาเรียนรู้ชีวิตเพื่อนๆ ในชุมชนที่ดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน เพราะเด็กกลุ่มนี้อนาคตยังมีโอกาสที่จะได้เข้าเป็นผู้นำชุมชนหรือ ได้เรียนในระดับสูงๆ จึงทำให้เข้าใจเด็กเพื่อนๆ ที่ด้อยโอกาสพร้อมที่จะป้องกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ต่อไป

ผลที่ได้รับระหว่างจัดกิจกรรมและตอนปิดกิจกรรม

1. เด็ก เกิดความสนุกสนาน และมีส่วนร่วมในแต่ละกิจกรรมร่วมกัน และเกิดความสามัคคีในการทำกิจกรรม โดยไม่มีการแบ่งแยกว่า ใครมีประวัติหรือปมด้อยอะไร โดยมีการแสดงออกความคิดเห็นในกิจกรรม เช่น

- กิจกรรมปั้นหยาชุมชนของพัน โดยแบ่งแต่ละกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม คละกัน เกี่ยนและพูดให้เพื่อนเขียนในกระดาษเกี่ยวกับความคิดเห็นของตนเอง ของแต่ละคนลงไป และให้ส่งตัวแทนนำเสนอให้เพื่อๆกลุ่มนี้นาด้วย
- กิจกรรมฐาน 5 ฐาน เป็นการสร้างความสามัคคีในกลุ่มเพื่อนๆด้วยกัน โดยแต่ละฐานให้ความรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น ไข่ทูนหัว, กับดักระเบิดน้ำ, เป่าลูกโป่ง, ต่อสิ่ต่อสิ, เป็นต้น
- กิจกรรมการแสดงละครสัมภาระท่อนปั้นหยาชุมชน แบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ คละกัน ให้ผู้นำชุมชนที่อยู่ในค่ายร่วมแสดงด้วย แต่ต้องให้เด็กเป็นผู้กำกับบทบาทและเนื้อร้องการแสดง เรื่องละ 20 นาที โดยแสดงรอบกองไฟกลางคืน โดยนำเรื่องผลสรุปจากกิจกรรมกลางวัน คือ ปั้นหยาชุมชนของพัน มาให้เลือกแสดง ได้เรื่อง 3 เรื่อง คือ เรื่องปั้นหยาโรคเดอดส์, ปั้นหยาครอบครัวหย่าร้าง และปั้นหยาวัยรุ่นที่ใจแตก หวานเมือง

๗๖

จากกิจกรรมค่ายเด็ก ทำให้เห็นรอยยิ้มที่อิ่มเอิบ เสียงหัวเราะที่ประดับใจ และความคิดความรู้สึก ของเด็ก โดยเฉพาะกิจกรรมสุดท้าย คือ ดวงใจของพัน ที่ให้เด็กเขียนอะไรไว้ที่อยากจะเขียน เพื่อที่จะแจ้งให้คนในครอบครัวได้ทราบว่าความรู้สึกตอนมองเป็นอย่างไร เด็กเขียนได้ดีมาก เช่น บอกขอไทยแม่ที่ได้ทำพิเศษ ใบบางอย่างกันแม่, บอกพ่อให้เลิกทำอะไรที่ไม่ดีกับครอบครัว, บอกถึงความรู้สึกที่อยากได้ครอบครัวที่อบอุ่น, สิ่งที่ตนมองอยากได้ เป็นต้น โดยที่มีวิจัยได้ขอบจัดส่งให้กับผู้ปกครองที่บ้านของเด็กผ่านทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งไปติดตามประเมินภายหลังจัดกิจกรรมเสร็จสิ้น

- หลังจบกิจกรรม เด็กที่เข้าร่วม ประเมินทั้งหมด ได้ผลสะท้อนว่า บังคับบอกว่าไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมอย่างนี้มาก่อน ประทับใจ และอยากรู้ว่ามีการจัดขึ้นอีกในปีต่อไป
- ประเมินผล ให้นักวิจัยในหมู่บ้าน สังเกตและสอบถาม ผู้ปกครองในครอบครัว 3-4 ครอบครัวที่เด็กเข้าร่วมกิจกรรม ครั้งนี้ ได้ทราบข้อมูล เข้าใจลูกตันเองมากขึ้น เกี่ยวกับความรู้สึก และเมื่อถามว่ารู้ได้อย่างไร ทราบจากตัวหนังสือของลูก และลูกกลั่นมาเล่ากิจกรรมให้ฟัง
- นักวิจัยและผู้นำชุมชนที่ร่วมจัด ได้นำเสนอบรรจุแผนงานของ อบต. เพื่อให้มีการจัดครั้งต่อๆไป

1.3 กิจกรรม ทักษะอาชีพที่ตนเองสนใจ (กลุ่มเยาวชน)

กลุ่มเป้าหมาย

1. เยาวชน อายุระหว่าง 15- 17 ปี จำนวน ทั้งหมด 20 คน (ทั้งชายและหญิง)
จำแนกตามปัญหา ดังนี้

- 1.1 เยาวชนที่กำพร้าพ่อแม่ (ที่มีผู้ปกครอง คูแล) จำนวน 5 คน
- 1.2 เยาวชนที่ถูกทอดทิ้ง (ที่มีผู้ปกครอง คูแล) จำนวน 5 คน
- 1.3 เด็กที่ถูกทอดทิ้ง (ที่มีพ่อแม่ เกี่ยวข้องยาเสพติด) จำนวน 5 คน
- 1.4 เด็กที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (เสพ) จำนวน 5 คน

เหตุผล :

เลือกกลุ่มเด็กที่มีอายุ ระหว่าง 15-17 ปี คือ เด็กที่ได้รับจากการสำรวจ และส่วนหนึ่งได้จาก
ข้อมูลกลุ่ม

เยาวชนที่ไม่สามารถที่จัดเก็บข้อมูลที่ลึกได้ (เพราะไม่อยากเปิดเผยตนเองว่าเสพยา) แต่เยาวชนนั้น
สนใจและอยากรเข้าร่วมในการมีความรู้ทักษะอาชีพ

โดยก่อนที่จะดำเนินการฝึก ได้มีการนัดประชุม โดยมีการจัดแจ้งหนังสือตามรายชื่อที่ได้
จากสำรวจ และได้มีการจัดทำหนังสือแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้านกระจายเสียงตามสายให้กับเยาวชนที่สนใจ
ทุกคนทราบ พร้อมนัดหมายการประชุม เพื่อหาข้อสรุปทักษะที่ตนเองสนใจ มีความเหมาะสม และ
ระบุจำนวนกลุ่มเด็กที่สนใจกิจกรรมจริงๆ จึงได้กิจกรรม ทักษะอาชีพช่างเทคนิค คือ เทคนิคการติด
ตั้งระบบไฟฟ้า เช็ค และเปลี่ยน ในบ้านเรือน , เทคนิคการติดตั้งและซ่อมเครื่องปั๊มน้ำ ต่อท่อ วาง
ระบบนำ้ประปาและเทคนิคซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องยนต์เล็ก พร้อมทั้งนัดหมายเวลาที่เหมาะสม
ในการฝึกอบรมทั้งภาคฤดูร้อน และภาคปฏิบัติ

จากนั้นนำกิจกรรม และจำนวนรายชื่อกลุ่มเยาวชนที่สนใจเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ
สิทธิเด็กระดับตำบล โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เข้าร่วม เพื่อหาแนวทางในการสนับสนุน
และการมีส่วนร่วมในการจัดการ จึงได้นำวัยงานที่เข้ามามีส่วนร่วม คือ

1. ศูนย์บริหารการศึกษานอกโรงเรียนอำเภออย่าง ในการสนับสนุน วิทยากร จำนวน 100 ชั่วโมงและออกใบประกาศการผ่านการอบรม
2. ปกครองอำเภออย่าง ขอเป็นผู้มีส่วนร่วมมอบ ใบประกาศการผ่านการอบรม ให้ โดย
ท่านนายอำเภออย่าง เป็นผู้มอบ เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจของเยาวชน
3. องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง เอื้อเพื่อสถานที่จัดฝึกอบรม และจัดเตรียมพิธีการ
เปิดการฝึกอบรมและปิดการฝึก พร้อมการเตรียมงานมอบใบประกาศให้เยาวชน และ
ได้นำเข้าที่ประชุมสภาเพื่ออุดหนุนกิจกรรมสร้างรายได้ให้เกิดการต่อเนื่องในปีงบ
ประมาณต่อไป
4. ชุมชน ได้มีวิทยากรที่มีความชำนาญสนับสนุน เป็นวิทยากร 3 คน
5. สภา. สนับสนุนค่าจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ในการจัดฝึกอบรม

ประเมินผลหลังจบกิจกรรม

กลุ่มเยาวชนที่ผ่านการอบรม ได้มีการรวมตัวกันเพื่อที่จะหารายได้ โดยร่วมกับ องค์กรบริหารส่วนตำบล โดยมีแกนนำกลุ่มเยาวชน ที่เป็นศูนย์กลางในการแนะนำงานให้กับกลุ่มเยาวชน ใช้เวลาในช่วงตอนเช้าและวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ในการดำเนินการ ปัจจุบันมีกองทุนของกลุ่ม ในลักษณะถือหุ้น ทั้งหมด 3,500 บาท

1.4 กิจกรรม ทักษะอาชีพที่ตนเองสนใจ (กลุ่มผู้ประกอบเด็กและเยาวชน)

กลุ่มเป้าหมาย

- ผู้ประกอบของเด็กและเยาวชนที่ได้จากการสำรวจ ที่มี อายุระหว่าง 25- 55 ปี จำนวน ทั้งหมด 27 คน (ที่เป็นเพศหญิง)

เหตุผล :

คัดเลือกจากกลุ่มผู้ประกอบที่สามารถทำกิจกรรมที่สร้างรายได้เสริมในครอบครัว และเป็นกิจกรรมที่สามารถอยู่ในชุมชนได้ไม่ต้องออกไปทำงานนอกหมู่บ้าน และสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับสู่ผู้อื่น ได้ โดยมีความเหมาะสมตามศักยภาพ และความสนใจของแต่ละคน

โดยก่อนที่จะดำเนินการฝึก ได้มีการนัดประชุมโดยมีการจัดแจ้งหนังสือตามรายชื่อที่ได้จากสำรวจ ทราบ พร้อมนัดหมายการประชุม เพื่อหาข้อสรุปทักษะที่ตนเองสนใจ มีความเหมาะสม และระบุจำนวนกลุ่มผู้ประกอบที่สนใจกิจกรรมจริงๆ จึงได้กิจกรรม การนวดแผนไทย พร้อมทั้งนัดหมายเวลาที่เหมาะสมในการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

จากนั้นนำกิจกรรม และจำนวนรายชื่อกลุ่มเยาวชนที่สนใจเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ สิทธิเด็กระดับตำบล โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เข้าร่วม เพื่อหาแนวทางในการสนับสนุน และการมีส่วนร่วมในการจัดการ โดยที่ประชุมมีความคิดเห็นสนับสนุนกิจกรรม การนวดแผนไทย เพราะ เป็นกิจกรรมที่เป็นองค์ความรู้พื้นฐานที่ควรอนุรักษ์ไว้ , เป็นกิจกรรมที่สร้างรายได้เสริมในชุมชนได้, มีความเหมาะสมกับวัยผู้ประกอบ และสามารถถ่ายทอดสู่บุตรหลานและคนในชุมชนได้ ประกอบกับเป็นการรักษาแบบพื้นบ้านด้วย จึงได้หน่วยงานที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วม คือ

1. ศูนย์บริหารการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเมือง ในการสนับสนุน วิทยากร จำนวน 100 ชั่วโมงและออกใบประกาศการผ่านการอบรม
2. ประกอบอาเภอเมือง ขอเป็นผู้มีส่วนร่วมมอบ ใบประกาศการผ่านการอบรม ให้ โดยท่านนายอำเภอเมือง เป็นผู้มอบ เพื่อให้เกิดข่าวลือกำลังใจของเยาวชน
3. องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง ประสานสถานที่จัดฝึกอบรม และจัดเตรียมพื้นที่ การเปิดการฝึกอบรมและปิดการฝึก พร้อมการเตรียมงานม่อนในประกาศให้ผู้ประกอบ

ที่ผ่านการอบรม และได้นำเข้าที่ประชุมสภាឡเพื่ออุดหนุนกิจกรรมสร้างรายได้ให้เกิด การต่อเนื่องในปีงบประมาณถัดไป

4. โรงพยาบาลจำเจา芳ได้สนับสนุนวิทยากรที่มีความชำนาญสนับสนุน เป็นวิทยากร 5 คน
5. ชุมชนสนับสนุนสถานที่จัดฝึกอบรม และสนับสนุนค่าจัดซื้ออวัสดุอุปกรณ์ ในการจัด ฝึกอบรม

ประเมินผลหลังจบกิจกรรม

1. หลังจากผ่านการฝึกอบรม ผู้ปกครอง จำนวน 5 คน ได้ประกอบอาชีพ เป็นรายได้เสริมในการบริการนวดแผนไทย โดยมีหน่วยงานอื่อเพื่อสถานที่และให้การช่วยเหลือ คือ
 - 1.1 อุทayanแห่งชาติโป่งน้ำร้อน
 - 1.2 ศูนย์การเรียนชุมชน ณ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง
2. ผู้ปกครองได้มีอาชีพเสริม ในการบริหารในชุมชน ตามที่ได้มีผู้มาขอให้ช่วยในการรักษา เบื้องต้น ทำให้เกิดรายได้ แก่ครอบครัว

สิ่งที่ได้รับ จากกิจกรรมทดลองการจัดสวัสดิการในงานวิจัยขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านหลวง

1. สำหรับกลุ่มเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น เด็กได้กล้าที่จะแสดงออก และสนุกสนานกับเพื่อนๆ ได้รับความรู้ จากการอบรมกลุ่มในเรื่องต่างๆ
2. ชุมชน หรือคนในชุมชน ที่ได้เข้ามาเรียนรู้ มีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง ของเด็ก หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชน เข้ามาเรียนรู้ร่วมกัน ในการทำงานตั้งแต่เริ่มแรก จะเห็นเป็นองค์ประกอบในการทำงานที่การเข้าถึงปัญหา ในแต่ละอย่าง โดยมีกระบวนการการทำงานที่ เป็นระบบ โดยมองตั้งแต่ เหตุของปัญหา – ผลกระทบ – การช่วยเหลือ – ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย – ความยั่งยืนในการแก้ไข – แนวทางที่จะป้องกัน – การทดลองในกระบวนการวิธีการใหม่ๆ - กล้าที่จะ ทดลองและพร้อมที่จะเรียนรู้ร่วมกัน

และจากการดำเนินการศึกษาวิจัยนี้ทำให้ทีมวิจัย คณะกรรมการที่ได้มีโอกาสเข้ามาดำเนิน การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ รู้จักการวิเคราะห์ปัญหา การหาแนวทางบนพื้นฐานศักยภาพของชุมชน ที่รวมถึงวัฒนธรรมของชุมชนด้วย และส่งผลให้เกิดกิจกรรม การดำเนินงานที่พัฒนากิจกรรมขึ้น ในปัจจุบันนี้คือ

1. จากแต่ก่อนมีการแก้ไขปัญหาทุกอย่างที่ปลายทาง ของหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน หรือจากหน่วยงานที่สนับสนุนด้านอื่นๆ มักจะให้การสนับสนุนทางด้านเงินทุน โอนเงินมาให้ผู้เดือดร้อน ขาดการติดตามประเมินผล กลุ่มเป้าหมายก็จะลุกอยู่กับที่ ทำให้ทางอบต.และผู้มีส่วน

เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ได้ปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินการ โดยอาจมีการชุมชนเข้ามาหนุนเสริม ด้วยวิธี การแทนที่จะแยกเงินทุนให้ไปแล้วก็ไม่มีการติดตาม ปรับมาเป็นวิธีการ บ้านสู่บ้าน โดยไปเยี่ยมบ้าน ผู้ประสบปัญหา ให้กำลังใจ ไตร่ตามสารทุกข์สุขดิบ แล้วค่อยนำเงินให้ จากการดำเนินการแบบนี้ทำให้ทางอบต. คณะกรรมการได้ทราบสถานภาพที่เป็นจริงของบุคคลเหล่านี้ ซึ่งจะนำข้อมูลเหล่านี้มาพัฒนาปรับปรุงวิธีการหรือหาแนวทางอื่นๆ ที่น่าจะช่วยเหลือ หนุนเสริมนอกจากนี้อีก

2. การกระจายเงินทุนสนับสนุนไม่ทั่วถึง ซึ่งเป็นปัญหาอย่างยิ่งในการดำเนินงานการจัดสวัสดิการ ให้กับชุมชนที่มักจะพบเกือบทุกหน่วยงาน โดยพบว่า มักจะมีการมอบเงินให้เฉพาะกลุ่มไม่กระจาย ทำให้ผู้ที่เดือดร้อนคนอื่นๆ ที่มากกว่าอาจจะไม่ได้รับความช่วยเหลือ ประกอบกับการช่วยเหลือแต่ละครั้งจะต้องมีใบสำคัญต่างๆ มากนัย ทำให้บางคนไม่ยอมรับความช่วยเหลือ เพราะค่อนข้างยุ่งยาก ทางชุมชน คณะกรรมการ และ อบต. จึงได้แก้ปัญหาด้วยรูปแบบประชาคม เข้ามาช่วยเหลือกันในด้านนี้ ด้วยการรณรงค์หาทุนช่วยเหลือ การดึงผลกำไรจากกองทุนหมู่บ้านเข้ามาช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการจัดทำฝ้าป่า เพื่อนช่วยเพื่อน จากผลการดำเนินการทำให้การกระจายทุนได้ทั่วถึง จากการรณรงค์ทำให้ชุมชนเห็นความสำคัญของปัญหา เปลี่ยนแปลงคิดต่อปัญหาให้ความสำคัญกับเด็กมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการแสดงออกของเด็กในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน

3. จากการดำเนินการศึกษาวิจัย ส่งผลให้ องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง ได้นำแนวคิด กระบวนการศึกษาวิจัยไปใช้ โดยทางอบต.บ้านหลวง ได้นำเงินสมทบ จากการกุศล จากการประมวลต่างๆ นำมารักษาเป็นกองทุนศึกษาวิจัย โครงการของเด็ก (ดำเนินการสนับสนุนทุนให้เด็ก เยาวชน คนในชุมชน) ซึ่งได้ตั้งงบประมาณไว้ในปี 2548 จำนวน 100,000 บาท เป้าหมายการดำเนินการ เน้นในการแก้ไขปัญหา นำไปใช้ประโยชน์ได้ หรือต่อยอดขยายงานด้านอื่นๆ ได้ ซึ่งข้อดีที่ได้จากการดำเนินการนี้คือ

- เด็กได้เรียนรู้ปัญหา สถานการณ์ของตำบลของตนเอง จากการทำโครงการของเด็ก
- เป็นการแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ หรือได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาที่มาจากคนในชุมชน
- เป็นการเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ การคิดอย่างเป็นระบบของชุมชน
- เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบลของเด็ก และผู้ใหญ่ร่วมกัน
- เป็นการเสริมบทบาทของเด็ก ผู้ใหญ่ (คนในชุมชน) ได้เข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาตำบลบ้านหลวง ของตนเอง

บทที่ 8

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบแนวทางการจัดสวัสดิการให้กับเด็กและเยาวชนโดยการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ร่วมกับองค์กรในชุมชน และ ประชาชน จำนวน 10 หมู่บ้าน ในตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ว่าจะกลไกกระบวนการทำงานร่วมกัน ขององค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน ประชาชนในการดูแล ป้องกัน แก้ไขปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากครอบครัวหย่าร้าง จากเออดส์ และยาเสพติด โดยวัฒนธรรมชุมชนที่มีอยู่ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะหารูปแบบที่มากกว่าที่จะสนใจเฉพาะเด็กด้านช่วยเหลือด้านเงินทองและสิ่งของ พร้อมทั้งปัจจัยข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการดำเนินงานในการแก้ไขป้องกัน และช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาต่างๆในชุมชน รวมไปถึง การทดลองดำเนินกิจกรรมที่จะเรียนรู้ไปพร้อมกันในการดำเนินงานเพื่อเด็กและเยาวชนในตำบล

ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ปัญหา “สาเหตุของปัญหาเด็กที่อยู่ในภาวะยากลำบากเป็นพิเศษ (เด็กกำพร้า เด็กถูกทอดทิ้ง เด็กด้อยโอกาส) ในพื้นที่เป้าหมายของโครงการมาจากปัญหาความยากจน การขาดความรู้ความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันของครอบครัว และ การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมถึงครอบครัวของเด็กที่ด้อยโอกาส ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากข้อจำกัดในเรื่อง ความสามารถ ทักษะทางด้านเทคนิค และงบประมาณ ใน การวางแผนและการจัดการขององค์กรท้องถิ่น รวมถึงหน่วยงานในพื้นที่ทั้งภาครัฐ และเอกชน ในการเกือบหนุนร่วมกันเป็นประการสำคัญ สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือ การขาดการประสานงาน และการวางแผนร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระดับ อำเภอและระดับจังหวัด ”

8.1 กระบวนการวิเคราะห์ปัญหาและการวิเคราะห์วัตถุประสงค์

คณะกรรมการวิจัยได้มีการวิเคราะห์ทางเลือกของปัญหา 2 แนวทาง และได้ตั้งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด หลักเกณฑ์ดังกล่าวครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้ คือ :

- ก่อให้เกิดการใช้ศักยภาพขององค์กร/สถาบันมากที่สุด และเกิดผลในระยะยาว
- สันับสนับนกระบวนการ การกระจายอำนาจของรัฐ
- สร้างความเป็นเจ้าของโครงการ โดยชุมชน อบต. และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ในการทำงานเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนในพื้นที่
- สร้างผลลัพธ์และผลกระทบในระดับต่างๆ
- เพื่อสร้างรูปแบบในการวางแผนงานพัฒนาเด็กและเยาวชนร่วมกันที่สามารถนำไปปรับใช้ในที่อื่นๆ

- สนับสนุนวิธีการดำเนินงานแบบองค์รวมในการพัฒนางานด้านคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน โดยให้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วมในทุกระดับ และรวมถึงการครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอ
- เพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มเป้าหมายในการใช้ศักยภาพตนเอง และสิทธิมนุษยชนที่ตนเองควรพึงได้รับจากสังคม
- เพิ่มขีดความสามารถของ โครงการชุมชนเพื่อเด็กในบทบาทผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการบูรณาการดำเนินงาน

8.2 สถานการณ์ความรุนแรงของปัญหากลุ่มเด็กและเยาวชนเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเด็กและเยาวชน ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มประเดิ่นเด็กและเยาวชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา คือ เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ ทั้งพิการร้าที่พ่อแม่เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์และเด็กได้รับเชื้อโดยตรง , เด็กที่ได้รับผลกระทบจากการครอบครัวหย่าร้าง หรือพ่อแม่แยกทางกัน ต้องอาศัยกับญาติพี่น้อง ปู่ย่า ตายาย และกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือได้รับผลกระทบจากปัญหายาเสพติด อาทิเช่น พ่อแม่ค้ายาเสพติด โหนตัวจรจัดติดตราวง หรือเด็กใช้สารเสพติด จากกรณีปัญหาข้างต้นที่กล่าวมา ในพื้นที่ 10 หมู่บ้านในตำบลบ้านหลวง ได้มีการสำรวจและได้จำนวนเด็กและเยาวชนทั้งหมด (ที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี) ได้ข้อมูลทั้งหมด 152 คน (ชาย 86 คน / หญิง 66 คน) แยกตามกลุ่มประเดิ่นปัญหา ทั้งหมด ตามเหตุปัจจัยความรุนแรงของปัญหา

1. เด็กที่ได้รับผลกระทบจาก ปัญหาพิการร้าพ่อและแม่ หรือพ่อแม่ได้รับผลกระทบจากเอดส์ ต้องอาศัยกับญาติพี่น้อง ปู่ย่า ตายาย จำนวน 116 คน
2. เด็กที่ได้รับผลกระทบจากการครอบครัวหย่าร้าง หรือพ่อแม่แยกทางกัน ต้องอาศัยกับพ่อหรือแม่ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง จำนวน 37 คน
3. เด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือได้รับผลกระทบจากปัญหายาเสพติด อาทิเช่น พ่อแม่ค้ายาเสพติดโหนตัวจรจัดติดตราวง หรือเด็กใช้สารเสพติด จะเป็นข้อมูลเฉพาะ ที่แทรกอยู่ในข้อมูลเด็กทั้งหมด จากการสำรวจทั้ง 153 คน มีจำนวน 18 คน ส่วนมากเป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี ส่วนเด็กที่ได้รับผลกระทบทางอ้อม ที่พ่อแม่เกี่ยวข้อง อายุตั้งแต่ อายุระหว่าง 3 - 15 ปี

8.3 แนวทางการดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากการครอบครัวหย่าร้าง , เอดส์ และยาเสพติด ในตำบลบ้านหลวง

1. การเพิ่มศักยภาพให้แก่ผู้นำ พัฒนาทักษะ ทักษะ และความต้องการ การดำเนินงานที่ผ่านมา กระบวนการสร้างให้เกิดเวทีในการแลกเปลี่ยนความรู้ กระบวนการดำเนินงาน เช่น

เวทีสรุปฐานข้อมูล , เวทีจัดการฐานข้อมูลเด็กและเยาวชน และเวทีร่างกติกรรมการช่วยเหลือเด็กและเยาวชน ทำให้ผู้นำชุมชนเกิดการแลกเปลี่ยน และกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การประเมินชุมชนแบบมีส่วนร่วม การวิเคราะห์ศักยภาพชุมชน และบทบาทผู้นำ และชาวบ้านในชุมชน ในการร่วมทำงานด้านพัฒนาคุณภาพชีวิตร่วมกัน พร้อมทั้งได้รับบทบาทที่ร่วมกันสร้างและพึ่งปฏิบัติร่วมกัน ทั้งการศึกษาสำรวจข้อมูลเชิงลึก เพื่อนำมาดำเนินงานจัดสวัสดิการให้กับเด็กและเยาวชน ในระดับหมู่บ้าน และระดับตำบลนั้น สามารถทำให้ผู้นำได้เกิดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 เกิดการเรียนรู้ข้อมูล สถานภาพชุมชน ว่าลักษณะอย่างไร สถาบันองค์กรในชุมชน มีบทบาทในการทำงานพัฒนาชุมชนมาก อาทิเช่น กระบวนการจัดการกองทุนในชุมชน เมื่อจากการที่ได้มีการสรุปเนื้อหาข้อมูลได้ให้ความสำคัญกับจัดการกองทุนเพิ่มในสวัสดิการสังคม ยกตัวอย่าง กองทุนหมู่บ้านหนึ่งล้านบาท เริ่มจะมีการจัดสรรงำไรกองทุนเข้าร่วมในระดับตำบลเพื่อช่วยเหลือในด้านสังเคราะห์ มากขึ้นโดยจะร่วมกันใน 10 หมู่บ้านซึ่งแต่เดิมในแต่ละหมู่บ้านมีการจัดสรรงำไรกันอยู่แต่เดิมบางบ้านอยู่แล้ว ซึ่งส่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นการเกิดจากการเรียนรู้ข้อมูลในชุมชนที่มีการร่วมกันออกแบบสอบถาม , สำรวจ , ร่วมวิเคราะห์ และกระจายข้อมูลให้ทราบร่วมกัน

1.2 ข้อมูลเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลที่ตัวเด็กมากขึ้นว่าเด็กและเยาวชนในตำบลปัจจุบัน เป็นอย่าง ความเป็นอยู่ การศึกษา และสภาพปัญหาครอบครัว กระบวนการต่อจิตใจของเด็กมาอย่างไร จนสามารถที่จะนำไปสู่กิจกรรมทดลองดำเนินการในช่วง 6 เดือนหลัง พร้อมทั้งเกิดภาคีความร่วมมือกันเป็นอย่างดี

1.3 แบบสรุปข้อมูลทั้งระดับหมู่บ้าน และตำบล รวมถึงข้อมูลกลุ่มเด็กและเยาวชน ผู้ปกครองเด็ก ได้มีการนำไปใช้ประโยชน์ส่วนราชการ องค์กรชุมชน องค์กรท้องถิ่น ในตำบลอย่างแพร่หลาย เพราะมีความชัดเจนและข้อมูลจริง จนนำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาตำบลบ้านหลวงประจำปี งบประมาณ 2546 - 2547

2. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา

การที่จะสร้างความร่วมมือในชุมชนหรือกลุ่มองค์กรชุมชน โดยเฉพาะความเข้าใจในสภาพปัญหา ของชาวบ้านในชุมชนเป็นสิ่งสำคัญ เรื่องของ “ระบบฐานข้อมูล” ที่ได้รับจากการสำรวจในชุมชน จะเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ทุกคนตระหนักรและพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการแก้ไขปัญหาและป้องกัน เท่าที่ผ่านมาหลายประเดิมเป็นที่ทำให้ชาวบ้าน องค์กรชุมชน กลุ่มหน่วยงานองค์กรในชุมชนเข้ามีส่วนร่วม ดือ

2.1 ระบบฐานข้อมูลที่ได้จากการเก็บโดยผู้นำชุมชน และชาวบ้านร่วมกันในลักษณะกระบวนการผ่านเวทีพิจารณา , เวทีเรียนรู้ปัญหา และการลงไปเก็บข้อมูลเชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายในหมู่บ้านของตนเอง

2.2 การให้ความสนใจของหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับชุมชน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล, สถานีอนามัย, โรงเรียน, กลุ่มสตรี, กลุ่มผู้สูงอายุ รวมไปถึงหน่วยงานภาครัฐที่เข้าทำงานในชุมชน ศูนย์การศึกษาอุตสาหกรรมเรียน ด้วยทำให้เป็นการกระตุ้นและเกิดความกระตือรือร้นถึงความสำคัญของปัญหา

2.3 รูปแบบการทำงานที่เน้นการมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็น การระดมสมอง, การทำความเข้าใจกับปัญหา, เรียนรู้สถานการณ์ โดยผ่านเวทีที่สามารถเข้ามีส่วนร่วมในเชิงปฏิบัติ กระบวนการประเมินชุมชนแบบมีส่วนร่วม (PRA) และการเน้นชุมชนเป็นศูนย์กลางในการทำงาน (AIC) โดยในพื้นที่ตำบลบ้านหลวงถือได้ว่าเป็นพื้นที่ใหม่สำหรับกระบวนการการทำงานแนวใหม่ หลาย ๆ คนบอกว่า การที่ผู้นำชุมชนเข้าร่วมประชุมในช่วงตอนกลางคืน เพื่อค้นปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งในพื้นที่แต่ละบ้าน เป็นสิ่งที่ใหม่และสนใจที่อยากรู้

จากประเด็น ทั้ง 3 เป็นสิ่งที่นำมาสู่การสร้างเครือข่ายกระบวนการทำงานที่ผ่านมา และร่วมกันในชุมชนผลักดันการดำเนินงานแก่ไข ป้องกัน และดูแลเด็กและเยาวชนในชุมชน ของตำบลบ้านหลวง โดยวัดได้จากการดำเนินการ กิจกรรมทดลองของทีมวิจัย ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมประเมินผลที่สามารถวัดผลได้ถึงการดำเนินงานวิจัยมาตลอดทั้งปี เพราะเป็นการสร้างความร่วมมือ การกระดมความคิด, ระดมทุน และระดมทรัพยากรที่มีอยู่ในตำบลทั้งหมด เพื่อมากำหนดและดำเนินการในการแก้ปัญหา ตามศักยภาพ ที่ตนเองมีอยู่ ที่จะนำมาแก้ไข ปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากครอบครัวหย่าร้าง, เอดส์และยาเสพติด และดำเนินการได้อย่างดี เกิดความร่วมมือในหลายระดับ เช่น องค์กรภาครัฐระดับอำเภอ คือ ศูนย์บริการการศึกษาอุตสาหกรรมเรียนอาเภอแม่อาย ให้ความช่วยเหลือด้วยสิ่งของและด้านกิจกรรมทักษะอาชีพ โดยการเพิ่มทักษะให้มีความชำนาญยิ่งขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง เช่น การอบรมทักษะการนวดแผนไทย ทางศูนย์ศึกษาอุตสาหกรรมเรียนจะมีบุคลากรมาสอนโดยตรงคือ ครูสอนที่มีความชำนาญทางด้านการนวดแผนไทย และงบประมาณหนุนเสริมหลังจากผ่านอบรม เป็นต้น ในระดับตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล ให้การสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬาครอบครัวสัมพันธ์ และจัดงานค่ายเด็ก ที่จะเอามุมมองของเด็กต่อการพัฒนาตำบลที่ตนเองอยู่เป็นตัวอย่าง และนำมาประกอบกับแผนงานพัฒนาตำบลได้ รวมไปถึงความร่วมมือองค์กรชุมชน ประชาชน ที่ให้กำลังใจและของขวัญรางวัล การเยี่ยมเยียน พร้อมทั้งเห็นชอบในการดำเนินการจัดครั้งต่อไป ด้วย

3. การจัดกิจกรรมสัมพันธ์ โดยเน้นกิจกรรมที่เป็นวัฒนธรรมประเพณีที่ส่งเสริมความเข้ามาร่วมกันในชุมชน ได้มีส่วนเข้ามาร่วมทำกิจกรรม ได้ค่ายความเครียด ได้มีโอกาสในการพบปะพูดคุยชี้กันและกัน ทุกฝ่ายได้มีโอกาสแสดงออกถึงขีดความสามารถของตนเอง

4. การจัดทำกองทุนในการศึกษาวิจัย หรือการจัดทำโครงงานของเด็กนักเรียน ที่อบต. เข้ามาสนับสนุน เป็นกระบวนการกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาของตำบล หรือการค้นคว้าความรู้

ที่มีอยู่ในตำบลลนำม้าใช้ประโยชน์ ด้วยคนในชุมชนได้เข้ามาเรียนรู้ และจัดการกับปัญหาของตน เอง และยังเป็นกองหนุนช่วย อบต. ช่วยตำบลของตนเองอีกด้วย

8.4 ประชาชนในพื้นที่จะมีกระบวนการดำเนินงานแก้ไขปัญหาเด็กในชุมชน ได้อย่างไร

ปัจจุบันการประเมินการดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนในตำบลบ้านหลวง ยังเป็นสิ่งที่ต้องทำในระยะยาวและต่อเนื่อง กับระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา สิ่งที่ทำให้ประชาชนในพื้นที่ดำเนินบ้านหลวง ได้เกิดความตระหนักรู้เรียนรู้ ทั้งข้อมูลปัญหา และวิธีการช่วยเหลือในรูปแบบใหม่กีแบบ แต่เมื่อเทียบกับการดำเนินงานที่เน้นแต่การช่วยเหลือ สงเคราะห์ด้านปัจจัยเงิน นั้นเทียบกันไม่ได้ ตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา สิ่งที่เกิดในทั้งระดับแกนนำชุมชนและชาวบ้าน ในตำบล คือ

1. ผู้นำเข้าถึงการช่วยเหลือที่มากกว่าส่งเคราะห์ที่ต้องค่อยแต่ส่งข้อมูลให้หน่วยงานเกี่ยวข้องช่วยเหลือ แต่เมื่อได้เรียนรู้ถึงวิธีการจัดระบบข้อมูล , กระบวนการจัดทำค่าย , การระดมทุนโดยเน้นความร่วมมือจากชุมชน การได้แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ทำให้เกิดแนวทางในการทำงานเพื่อเด็กมากขึ้น สังเกตจากการเสนอแผนงานพัฒนาตำบล ทั้งบรรจุอยู่ใน แผนประชาคมหมู่บ้านประชาคมตำบล

2. ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือมากขึ้น ถึงแม้จะช่วยในลักษณะเชิง
ลงเอยที่ ด้านเงินทอง สิ่งของก็ถือว่าเห็นความสำคัญ เพราะคนในชุมชนช่วยกันในชุมชนเอง
และสิ่งที่เพิ่มเติมอย่างเห็นได้ชัดเจนจากการติดตามประเมินผลของทีมวิจัย พบว่าคนในชุมชน
เริ่มฟื้นฟูนำเอาระบบที่ดีงามเข้ามาใช้ ดังเช่น การไปมหาสู่กัน มีการพูดคุย ในช่วงเย็น
ก็มาnearest neighbor กัน ทำให้ความสัมพันธ์เริ่มฟื้นกลับคืนมากกว่าแต่ก่อน ที่ต่างคนต่างทำมาหากิน
ตอนเย็นก็พักผ่อน ดูโทรทัศน์ ไม่ได้ออกมานอกบ้าน

3. กลุ่มผู้สูงอายุเข้ามีบทบาทในการนำเอารัฐธรรมประเพณี เช่น ในวันสงกรานต์ได้มีการละเล่นของผู้เฒ่าผู้แก่มาถ่ายทอดสู่เด็ก ๆ ในวันผู้สูงอายุและวันเด็ก โดยให้เด็กเข้ามีส่วนร่วม ทำให้รอยต่อระหว่างผู้สูงอายุกับเด็ก ที่นับวันจะห่างหายไป กลับฟื้นคืนมาสู่ชุมชนอีกครั้ง

4. การช่วยเหลือ และการส่งต่อข้อมูลการช่วยเหลือ ที่เกินขีดความสามารถต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเริ่มที่มากขึ้น กรณีเมื่อมีเด็กที่ได้รับการถูกทุบตี หรือข่มเหงจากญาติ หรือผู้ปกครองที่กระทำเกินขอบเขตต่อผู้ใหญ่บ้าน และมีการส่งต่อถึงนายอำเภอ เป็นการช่วยกันสอดส่องดูแลบ้านใกล้เรือนเคียง เมื่อมีความเดือดร้อน เจอกับปัญหา ที่รุนแรง ทุกคนช่วยกันเพื่อหาทางช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้นให้พ้นขีดอันตรายได้

จากที่ยกตัวอย่างในช่วง 1 ปีที่ดำเนินการวิจัยศึกษาข้อมูล ทดลองดำเนินกิจกรรมและประเมินผลในแนวทางสังเกต และสัมภาษณ์ ถือว่าสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ความต่อเนื่องและกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาคงต้องดำเนินต่อไป องค์การบริหารส่วนตำบลและองค์กรชุมชนตำบลบ้านหลวง จะต้องเน้นการทำงานที่สร้างคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่มากขึ้น เพราะ

เด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันข้างหน้าเด็กได้รับแต่สิ่งดี ๆ ต่อไปเด็กจะนำแต่สิ่งดี ๆ และกลับมาพัฒนาชุมชนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป

8.5 กลไกการทำงานร่วมกันระหว่าง องค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรชุมชน และประชาชน

รูปแบบ 2 รูปแบบ มาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนงาน คือ ในนามคณะกรรมการ “คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็ก” โดยที่มีคำสั่งพร้อมแต่งตั้งจาก นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง พร้อมร่วมกันกำหนดตำแหน่ง บานา และขอบเขต ร่วมกันทั้ง 2 รูปแบบ คือ

1. คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กหมู่บ้าน (คสศ.หมู่บ้าน) ซึ่ง จะมี องค์ประกอบ คนในหมู่บ้าน คือ

1. ผู้ใหญ่บ้าน	เป็นประธาน
2. หัวหน้ากิจการสตรี (ประธานกลุ่มแม่บ้าน)	เป็นรองประธาน
3. หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมสวัสดิการสังคม (ประธาน อสม.)	เป็นเหตุภัย
4. ประธานผู้สูงอายุประจำหมู่บ้าน	เป็นกรรมการ
5. ประธานกลุ่มเยาวชนประจำหมู่บ้าน	เป็นกรรมการ
6. หัวหน้าครัวเรือนเป้าหมาย (ที่ประสบปัญหาเด็ก/เยาวชน) 1 คน	เป็นกรรมการ
7. หัวหน้าครัวเรือนเป้าหมาย (ที่ประสบปัญหาเด็ก/เยาวชน) 1 คน	เป็นกรรมการ
8. อาสาสมัครชาวบ้าน (อพม. 2 คน ชาย/หญิง)	เป็นกรรมการ
9. สมาชิก อบต. ในหมู่บ้าน 1 คน	เป็นกรรมการและเลขานุการ
10. สมาชิก อบต. ในหมู่บ้าน 1 คน	เป็นกรรมการและผู้ช่วย เลขานุการ

บทบาท/หน้าที่

1. ประชุมประจำเดือน อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง และความจำเป็นเพื่อรับทราบและแลกเปลี่ยนข้อมูล เกี่ยวกับการดำเนินโครงการและการปักป้องคุ้มครองเด็กในหมู่บ้านจากการรายงานของ อพม.

2. รายงานการปฏิบัติงานให้คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กตำบลทราบ เพื่อดำเนินการต่อไปทั้งนี้ประธานหรือผู้แทน คสศ.หมู่บ้าน มีหน้าที่ต้องเข้าร่วมการประชุม คสศ.ตำบล

3. จัดกิจกรรม/สิ่งจุうใจกระตุ้นการดำเนินโครงการ และปักป้องคุ้มครองสิทธิเด็กตลอดการทำงานของ อพม.

4. ติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการและการปักป้องคุ้มครองพัฒนาเด็กและเยาวชน
 5. ประสานกับอบต.พิจารณาตั้งงบประมาณ เพื่อจัดโครงการป้องกันและคุ้มครองเด็ก
 6. ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ พื้นฟูเด็กด้วยโอกาสที่ประสบปัญหา เช่น ถูกเอกสารเอากเบรียบ ถูกรังแก เจ็บป่วย ขาดสารอาหาร เป็นต้น

2. คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กตำบล (คสศ.ตำบล) ซึ่ง จะมี องค์ประกอบ คณะกรรมการระดับหมู่บ้านเข้าร่วมในการประสานงานในระดับตำบล คือ

1. กำนัน	เป็นประธาน
2. นาก อบต. หรือ รอง นายก อบต. 1 คน	เป็นรองประธาน
3. ประธานกิจการสตรีระดับตำบล	เป็นเหตุภูมิคุก
4. ประธานคณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กหมู่บ้าน	เป็นกรรมการ
5. ประธานผู้สูงอายุระดับตำบล	เป็นกรรมการ
6. ประธานกลุ่มเยาวชนระดับตำบล	เป็นกรรมการ
7. ประธานประชาคมตำบล	เป็นกรรมการ
8. ปลัด อบต.	เป็นกรรมการและเลขานุการ
9. หัวหน้าที่มีวิจัย	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

บทบาท คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กตำบล มีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือ สนับสนุน อบต. ในการทำงานด้านสังคม ซึ่งเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

หน้าที่

1. ประชุมร่วมกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อรับทราบความก้าวหน้า ปัญหา และอุปสรรค ในการดำเนินงานโครงการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนตลอดจนหาแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อปกป้องคุ้มครองเด็กในตำบล
2. ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานตามโครงการ และการปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็ก
3. จัดกิจกรรมเพื่อเด็กและเยาวชน และกิจกรรมสร้างสิ่งจูงใจในการทำงานของ อพม.
4. ช่วยเหลือ สนับสนุนเด็ก/ดำเนินโครงการตามที่ได้รับรายงานจาก คณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กหมู่บ้านถ้าเกินขีดความสามารถให้รายงานคณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กอำเภอหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. ประสานงานกับ อบต. พิจารณาตั้งงบประมาณสนับสนุน เช่น การส่งตัวเด็กเข้ารับการรักษาพยาบาล ส่งตัวไปสถานสงเคราะห์ การสงเคราะห์ฯลฯ
6. ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ฟื้นฟูเด็กด้อยโอกาสที่ประสบปัญหา เช่น ลูกເօරັດເອາເປີຍ ລູກຮັງແກ ເຈັນປ່ວຍ ຂາດສາຮອາຫາຣ ເປັນຕົ້ນ

นอกจากมีกระบวนการทำงานที่เน้นรูปแบบเชิงรัฐ ที่เน้นการประสานการทำงานเชิงโครงสร้างสายอำนาจแล้ว นั้น ในกลุ่มขององค์กรชุมชนมีการทำงานในรูปแบบถึงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น คือ กลุ่มคณะกรรมการเครือข่ายประชาคมอุดร์ที่ประกอบด้วย คณะกรรมการที่มาจากผู้นำชุมชน อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประธานกลุ่มสตรีแม่บ้าน และตัวแทนชาวบ้านที่สนใจที่จะเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรม โดยมีการประสานงานกับองค์กรเพื่อนร่วมงานทั้งองค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กร

ภาครัฐทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ตำบล อนึ่งในบทบาทของกลไกองค์การบริหารส่วนตำบล ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบในการขับเคลื่อนเพื่อให้มีโครงสร้างทางสายงานที่ใกล้ชิดกับชุมชนคือจะมีการแบ่งสรรในบทบาทที่ตนเองสนใจและเหมาะสมที่จะเข้าไปเรียนรู้กระบวนการ รับทราบปัญหา และพร้อมร่วมในกิจกรรม คือ ฝ่ายพัฒนาคุณภาพชีวิต จะมีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง 3 ท่านที่เข้าไปร่วมในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวกับงานพัฒนาคน โดยบทบาทจะเป็นผู้กระตุ้นและคัดกรองโครงการเบื้องต้นก่อนที่จะมีการนำเข้าเสนอสู่สภากองค์การบริหารส่วนตำบลโดยมีการประสานงานคือ

- จัดเวทีกระตุ้นระดมสมอง เพื่อหาความต้องการ และสรุปประเด็นร่วม
- นำเสนอแนวคิด กระบวนการเข้าสู่รูปแบบเวทีประชาชนทั้งในระดับตำบลและหมู่บ้าน เพื่อร่วมพิจารณาความสำคัญเห็นชอบ
- นำผลสรุปที่ได้เข้าสู่สภากองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้คณะผู้บริหารพิจารณาในแนวทางหลักการ และร่วมกันตระหนักระหว่างเหลือ

นอกจากนี้แล้ว นอกจากในการทำงานกับคณะกรรมการเครือข่ายประชุมเอกสารแล้ว ในการทำงานกับคณะกรรมการเพื่อสิทธิเด็กและเครือข่ายผู้สูงอายุตำบลบ้านหลวง ในทุกปีจะได้มีการร่วมกันในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานชุมชน เพื่อเป็นข้อมูลสถิติและประเมินการช่วยเหลือพร้อมทั้งนำไปเป็นข้อมูลในการจัดทำโครงการ/งบประมาณและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการทำงานทั้ง 3 ประเด็น คือ ป้องกัน แก้ไข และช่วยเหลือต่อไป โดยทางคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวงจะเป็นบทบาทผู้ประสานและจัดทำระบบฐานข้อมูล ส่วนเครือข่ายผู้นำทั้งกลุ่มผู้เกี่ยวข้องจะได้เรียนรู้กระบวนการในการจัดเก็บข้อมูลเชิงลึก และผ่านกระบวนการพิจารณาเห็นชอบจากระดับหมู่บ้านต่อไป

โดยจากประสบการณ์ในการดำเนินงานดังกล่าว ที่มีวิจัยได้เข้าร่วมกระบวนการตลอดและได้บทสรุปรวมกัน หรือชุดประสบการณ์ตรง คือ คณะทำงานได้มีการประสานงานได้ในระดับหนึ่งเพรพยายามโครงสร้างแล้ว การมีส่วนร่วมของบุคคล ผู้นำ กลุ่มเป้าหมาย เข้ามาร่วมในการทำงานเป็นรูปแบบและกลไกที่จะขับเคลื่อนงานได้ แต่ปัญหาคือ บางครั้งการทำงานในลักษณะที่เป็นรูปแบบมากเกินไป ทำให้เกิดการมองถึงงบประมาณที่จะต้องเป็น องค์ประกอบที่สำคัญทุกครั้ง โดยประกอบกับกิจกรรมมีการขาดช่วง ขาดความต่อเนื่องตามแผนที่วางไว้ จึงดูเหมือนหากการให้ความสำคัญในประเด็นงาน ซึ่งต้องปรับปรุงมากในเรื่องของ ทัศนคติของผู้นำ โดยเฉพาะความตระหนักรู้สึกเป็นเจ้าของของปัญหา ในบทบาทผู้นำชุมชน แต่ที่ผ่านมาถือว่าเป็นกลไกหนึ่งที่จะขับเคลื่อนกระบวนการทำงานให้นำไปสู่การแก้ไขได้

8.6 ประสบการณ์ที่ได้รับภาพรวมในการดำเนินงานวิจัย

1. เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา เกิดการเจ็บป่วยอันเนื่องจาก

เอดส์ เด็กๆที่เป็นลูกจะต้องเผชิญกับปัญหาความเครียด ความกดดันในภาวะที่บิดามารดา เจ็บป่วย การแบ่งภาระในการดูแลบิดามารดาที่เจ็บป่วย การที่จะต้องเผชิญกับภาระอารมณ์ความคับข้องใจของบิดามารดาที่เครียดและกังวล หรือการกระทำของบิดามารดาที่พยายามผ่าตัวตาย การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตประจำวัน เด็กบางคนต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองมาเป็นผู้นำครอบครัว ต้องรับผิดชอบมากขึ้น ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กในการปรับตัวต่อการเผชิญปัญหาต่างๆ เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว การเก็บกด การซึมเศร้า ฯลฯ เมื่อบิดามารดาเสียชีวิตยิ่งทำให้เด็กรู้สึกหดหู่ โดยเดียว

2. สภาพปัญหาการขาดผู้ดูแลที่เหมาะสม

ปัญหาสำคัญที่เกี่ยวกับเด็กอีกประการ คือ ปัญหาของเด็กที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่น แต่เด็กยังไม่พร้อมที่จะดูแลตนเอง หรือเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่บิดามารดาเสียชีวิต หมดแล้ว ขาดผู้ชี้นำขาดญาติมิตรหรือไม่มีผู้ใหญ่ดูแล หรือเด็กบางคนครอบครัวดั้งเดิม แต่เกิดช่องว่างระหว่างวัยหรือญาติผู้ใหญ่ไม่มีศักยภาพในการดูแลเด็ก เช่น ครอบครัวยากจน ไม่มีรายได้ เป็นผู้สูงอายุที่มีอายุห่างจากเด็กเกินไปทำให้ขาดทักษะการเข้าใจวัยรุ่น จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้เด็กต้องออกจากบ้านอยู่เพียงลำพัง ขาดผู้ดูแล ขาดแบบแผนชีวิต

จากสภาพปัญหาของเด็กจะเห็นได้ว่าปัญหาเหล่านี้จะต้องทำงานเชิงลึก ต้องใช้ระยะเวลาในการจัดการแก้ไขเพื่อช่วยเหลือเด็ก ซึ่งจะทำให้เด็กปรับตัวอยู่ในสังคมได้ องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง และเครือข่ายองค์กรชุมชน ในตำบลบ้านหลวงได้พัฒนารูปแบบ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของบุตร ในการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมตามที่ได้กำหนดไว้ในพรบ. อบต. โดยคาดหวังว่า โครงการจะเป็นตัวอย่างในการดำเนินงานการพัฒนาด้านเด็กและเยาวชนร่วมกัน ที่นำไปใช้ในตำบลอื่นๆ ที่มีปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในเรื่องการดำเนินงานส่งเสริมพัฒนา ช่วยเหลือ และเกื้อกูลเด็กในสังคม

8.7 ข้อเสนอแนะ

1. การทำงานกับสภาวะอารมณ์และจิตใจของเด็ก ต้องพัฒนาบุคลากรที่ทำงานด้านเด็กให้มีทักษะในการจัดการกับปัญหาทางอารมณ์ที่ซับซ้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาวะอารมณ์ของเด็กที่สูญเสียบุคคลที่รักเนื่องมาจากเอดส์ ทั้งในการทำงานรายบุคคล และการใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง

กระบวนการทำงานด้านอารมณ์และสังคม บุคลากรมีความจำเป็นสูง เพราะความรู้และทักษะของคนทำงาน คือ เครื่องมือในการจัดการแก้ไขปัญหาทางจิตใจและสังคมของเด็กมาก

กว่า การจัดการบริการทางด้านสาธารณสุขที่มีอุปกรณ์ต่างๆครบเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา

2. การส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่างๆเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นช่วยพัฒนาทางด้านอารมณ์ และสังคม ได้อารมณ์รู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกือกุลกัน ซึ่งจะมีผลต่อสภาวะอารมณ์ของเด็กในเชิงบวก

3. ต้องการสนับสนุนด้านวิชาการเกี่ยวกับการทำงานสังคมสงเคราะห์และจิตวิทยารายบุคคล จิตวิทยาครอบครัว และการใช้กระบวนการการกลุ่มในการแก้ไขปัญหาทางอารมณ์และจิตใจของเด็ก

บรรณาธิการ

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข คู่มือการให้บริการปฐกษาเรื่องโรคเอเดส์แบบกลุ่ม (Group Counselling) ปีพ.ศ. 2539

พระธรรมปฏิญญา โครงการวิจัยระยะยาวในเด็กไทย (PCTC) การพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทยและโครงการภาคีเพื่อเด็กไทย ปี พ.ศ.2544

กลุ่มปัญญาภิวัฒน์ การใช้ Group Support เยี่ยวยาอารมณ์ความรู้สึกด้านการสูญเสียของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากเอเดส์, 2544

ភាគី

ชื่อและประวัตินักวิจัย

1. หัวหน้าทีมวิจัยงานวิจัย

1. นายเรวัตร์ คำปวน

อายุ	42 ปี
การศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อ.แม่อย จ.เชียงใหม่
ที่อยู่	119 หมู่ 4 ต.บ้านหลวง อ.แม่อย จ.เชียงใหม่ 50280
การทำงาน	2544 – รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง 2544 – สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง หมู่ที่ 4 อ.แม่อย จ.เชียงใหม่

2 รายชื่อทีมนักวิจัย

1.นายสุรินทร์ วงศ์คำ

อายุ	31 ปี
การศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อ.แม่อย จ.เชียงใหม่
ที่อยู่	10 หมู่ 5 ตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่อย จังหวัดเชียงใหม่ 50280
การทำงาน	ลูกจ้างประจำองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง อ.แม่อย จ.เชียงใหม่

2. นางกฤณภูมิ วิริยะ

อายุ	30 ปี
การศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนรังษีวิทยา อ.ฝาง จ.เชียงใหม่
ที่อยู่	30 หมู่ 1 ต.บ้านหลวง อ.แม่อย จ.เชียงใหม่ 50280 โทรศัพท์ 053-377462
การทำงาน	2535- 2544 ครุศาสตร์สอนภาษาไทย พื้นที่ตำบลบ้านหลวง 2545- เจ้าหน้าที่ศูนย์ส่งเคราะห์บ้านโลลีป่าไคร้ ต.บ้านหลวง

3. นางส่ายฟัน บัวแก้ว

อายุ 34 ปี
 การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6 ร.ร.บ้านหลวง ต.บ้านหลวง อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
 ที่อยู่ 107 หมู่ 2 ต.บ้านหลวง อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่ 50280 โทรศัพท์ 053-377191
 การทำงาน 2536 - ถึงปัจจุบัน ประธานกลุ่ม おす. หมู่ 2 ต.บ้านหลวง
 2544 – สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง หมู่ 2

4. นายอินแนตร ปันสม

อายุ 38 ปี
 การศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
 ที่อยู่ 44 หมู่ 5 ตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ 50280
 การทำงาน 2544 - สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง หมู่ 5
 อาชีพ ค้าขาย

5. นายลายี จะเสือ

อายุ 27 ปี
 การศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่อายวิทยาคม อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่
 ที่อยู่ 7 หมู่ 10 ต.บ้านหลวง อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่ 50280
 การทำงาน 2544 – สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง หมู่ 10

6. นายยาพู ป้อแสนใจ

อายุ 28 ปี
 การศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดนันทาราม อ.แม่ฟ้าง จ.เชียงใหม่
 ที่อยู่ 31 หมู่ 10 ต.บ้านหลวง อ.แม่อาย จ.เชียงใหม่ 50280
 การทำงาน 2544 – สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลวง หมู่ 10

ຜູ້ປະສານງານວິຈີຍ

ຊື່ອ	ນາຍວິນຍີ ຂັນຄຳກາສ
ອາຍຸ	28 ປີ
ກາຣຕືກມາ	ຄືລປາສຕຣີບັນທຶດ ສາຂາກາຮົມນາຊຸມໜັນ ສະບັບນາຮັກກູ້ລຳປາງ
ທີ່ອຢູ່	45 ໜູ້ 7 ຕຳນັບບ້ານຫລວງ ຄໍາເກອແມ່ວ່າຍ ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ 50280 ໂທຮັສພທ໌ 053-451706 / 09-5557709
ກາຣທຳງານ	2544 - ເລຂານຸກາຮົມນາຊຸມໜັນກົດກົມ ດັວກໂນໂລຢີ